

“ஈசன் நெறிபரப்ப இன்தமிழ் வளர்ப்போம்”

கலசம் KALASAM

தெ - மாசி - பங்குணி - 2020

ISSN 2055-6616

பொங்கல் வாழ்த்துக்கள் 2020

இலண்டனிலிருந்து இலவசமாக வெள்வரும் முதல் ஆண்மிகக் காலாண்டிதழ்

விடுமேல்தெரு
21 மைக்ரா
நடத்தும்

CATERING

020 8799 7180

www.rubyscatering.co.uk - mail@rubyscatering.co.uk

உண்ணது உணவு

வைபவ மய்யபம்

மகாண்ணது உபசரிப்பு

நிறுமணம் - விழந்த நாள் - பூப்புனித நீராட்டு விழா
வாங்கார நிலைப்பாட்சிகள் - விறுந்து உபகாரம்
அரங்கேற்றம் - வகைகாப்பு - பெயர் ஆட்டும் விழா

ACCREDITED SRI LANKAN CATERERS @

உடப் பிரபல ஜோல்களில் அப்கொரம் பெற்ற
நாம் மிகு தினங்கை மற்றும்
தென்னிந்திய உணவுத் தயாரிப்பள்ளிகள்.....

Tel: 020 8799 7180

mail@rubyscatering.co.uk - www.rubyscatering.co.uk

கலசம்
நிருவாகக் குழு

ஆசிரியர்

க. ஜெகதீஸ்வரன்

தலி ஆசிரியர்கள்
வை சிவனாருட்செல்வர்
சி அற்புதானந்தன்

விநியோகம்
சோ நிரஞ்சன்
சு இரத்திராஜா

விளம்பரம்
தொடர்புகள்
மா இந்துசேகரன்

நிருவாகம்
வ இ இராமநாதன்

வெளியீடு
சைவ முன்னேற்றச்
சங்கம்

முகவரி
SMS
2 Salisbury Road
Manor Park
London E12 6AB

Tel/ Fax:
020 8514 4732

மின்னஞ்சல்
email:
smsukkalasam@gmail.com

நகராத நந்தகள்

“கண்ணில் ஆனந்த அருவிலீர் சொயியக்
கைம்மலர் உச்சிமீற் குவித்து”

எனப் பத்திமேல்ட்டால் நம்பியாருர்
இறைவனை இறைஞ்சுவதைச் சேக்
கிழார் பெருமான் தடுத்தாட்கொண்ட
புராணத்திலே அழகாக் குறிப்பிடு
கிறார். சிரமேற் கரங்குவித்து அரகர
என்று இறைவனை வழிபடவேண்டும்
என்பதே முறை.

இப்போதெல்லாம் கோயில்களுக்குப்
போனால் சிரமேற் கரம் குவிப்பாரைப்
பார்க்கலாம். ஆனால் அவர்கள்
யாரும் கும்பிடுவதில்லை. மாறாக
சிரமேற் பிடித்திருக்கும் அவர்களின்
கைகளில் கைத் தொலைபேசிகளும்
புகைப்படக் கருவிகளுமே இருக்கின்றன.
தீபாராதனை நடக்கும்போது
அந்த அழகான காட்சியைக் கண்கள்
மூலமாகப் பருகி மனத்திருத்துவதை
விட்டு, படமெடுத்துப் பதியவைப்ப
திலேயே கவனத்தைச் செலுத்து
கிறார்கள். தாங்கள் படம்பிடிக்க
வேண்டுமே என்ற அவசரத்தில்
தங்களுக்குப் பின்னால் நின்று
வழிபடுவோருக்கு என்ன ஆனாலும்
பரவாயில்லை என்பது இவர்களின்
போக்கு. நந்திகள் போல நடுவே
நின்று பின்னால் இருப்பவர்களை
வழிபடவிடாது தடுப்பது இவர்களின்
வேலை.

கல்யாணம், பிறந்தநாள் என்று
விழாக்களில் படம் எடுப்பதில் ஒரு
காரணம் உண்டு. அது ஒரு பதிவாக
இருக்கும். வாழ்க்கையில் வரும்
முக்கிய நிகழ்வுகளை மீண்டும்
படத்தில் பார்த்து அசைப்போடலாம்.

ஆனால் கடவுள் வழிபாடு அப்படி
யானதா? படம் பிடித்து வைக்க
வேண்டியதா? மனத்திலே இறைவனை
இருத்துவதுதான் வழிபாடு. படம்
பிடித்து வைப்பதன்று. கோயிலில்
இறைவனின் திருவுருவத்தில் ஒரு
சக்தி இருக்கிறது. அதைப் பெறவே
நாம் நேராகக் கோயில் போக
வேண்டும் எனச் சாத்திரங்கள்
சொல்கின்றன. புகைப் படமூலம் அந்த
ஆற்றலைப் பெற இயலுமா என்று
தெரியவில்லை. இப்படியே போனால்,
வீட்டிலிருந்தே இணையத்தில் பூசை
செய்யும் வழக்கமும் வந்துவிடலாம்.

இதைவிட வேதனையான விடயம்
என்னவென்றால், சில சிவாசாரி
யர்களே அர்ச்சனை வழிபாட்டில்
கவனம் செலுத்தாது படத்துக்கு முகம்
காட்டுவதற்கே முக்கியத்துவம்
கொடுக்கிறார்கள். இது எங்கே
போய் முடியும் என்று தெரியவில்லை.

திருப்புன்கூரில் சிவனை வழிபட
நந்தனார் சென்றபோது,

சீரூபம் இசைபாடித் திருத்தான்டர்
திருவாயில் நேரே கும்பிவேண்டும் என நினைந்தார்க்கு
அதுபோவார் காரேரும் எயிற் புங்கூர்க் கண்ணுதலார்
திருமுனிபு போரேறை விலங்க அருள் புந்தருளிப்
புலப்படுத்தார் என்பர் சேக்கிழார்.

நந்தனாருக்கு அந்த நந்தி நகர்ந்தது
நமக்கு இது நந்திகள் நகருமா?

க. ஜெகதீஸ்வரன் - ஆசிரியர்

இந்த இறுப்பின்

இரண்டு இராஜாக்கள்	03
காணத் தவம் செய்தவன் கந்தபுராணச் சிந்தனைகள்	05
திருநனிபள்ளியில் ஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதம் என்ன? 07	
திருவதிகை வீரட்டானம் - பயணக்கட்டுரை	15
26ஆவது குருமணிகள் - தருமபுர ஆதீனம்	31
திருக்குறட் கதைகள்	35
கண்ணலும் தாத்தாவும்	38
St. Arunagirinathar	42
Hinduism in search of Answers	47

அட்டைப்படம்: திருவதிகை வீரட்டானம் - வேதா

இரண்டு இராஜாக்கள்

- சிவனடியார் -

சைவ சமயப் பேருலகில் இரண்டு இராஜாக்கள் - தில்லையில் நடராஜா, திருவாரூரில் தியாகராஜா. இந்த இரண்டு இராஜாக்களின் இடையே உள்ள ஒற்றுமைகளை உற்று நோக்கலாம்.

ஆதிரையான்:

இருவரும் ஆதிரை நாளில் விழாக் காண்பவர்கள். திருவாரூரில் நடைபெறும் திருவாதிரை விழாவின் சிறப்பை அப்பர் சுவாமிகள் ஒரு பதிகமாகவே அருளியுள்ளார். நான்காம் திரு முறையில் இந்தப் பதிகம், “முத்துவிதானம்” என ஆரம்பித்துப் பத்துத் தேவாங்களிலும் “ஆதிரை நாளால் அதுவண்ணம்” என்று கடைசி வரியில் வருமாறு அருளப்பட்டுள்ளது.

தேர் உற்சவம்:

தில்லை நடராஜர், திருவாதிரைக்கு முன்பு தேர் ஏறி வலம்வந்து, ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் அபிஷேக அலங்காரம் கண்டு, பின் திருச்சபைக்கு எழுந்தருளுகிறார். இருவரும் தேரில் மட்டுமே வலம்வருபவர்கள். இருவருக்கும் அதன்பின் சாந்தி அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது.

தாண்டவம்:

தில்லை நடராஜர் ஆடுவது ஆனந்தத் தாண்டவம். தியாகராஜர் ஆடுவது அஜபா நடனம்.

அபிஷேகம்:

இருவருக்கும் ஆண்டுதோறும் ஆறு அபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன.

இரகசியம்:

தில்லைக்கூத்துவின் வலப்புறத்தில் சுவரில் தனியாக ஓர் ஆகாய இயந்திரம் அமைந்துள்ளது. இது சிதம்பர இரகசியம் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. திருவாரூரிலோ பெருமானின் திருமேனியே இரகசியமாகப் போற்றப்படுகின்றது. இது சோமகுல இரகசியம் எனப்படுகின்றது.

பூங்கோயிலும் பொற்கோயிலும்:

தியாகராஜரின் கோயில் பூங்கோயில். தில்லையில் உள்ளது பொற்கோயில். தில்லையில் 96 கண்களைக்கொண்ட வெள்ளியாற் போர்த்தப்பட்ட ஜன்னல் உள்ளது. திருச்சாலகம் என இது குறிப்பிடப்படுகிறது. திருவாரூரில் தென்றல் தவஞும் ஜன்னல் - திருச்சாலகம் உள்ளது.

செங்கழுந்த தாமம்:

இருவருமே செங்கழுந்த மலர் மாலையை விரும்பி அணிவதால், இருவரும் செங்கழுந்த தாமத்தார் எனச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர்.

ஆயிரக்கால் மண்டபம்:

இரண்டு திருக்கோயில்களிலும் ஆயிரக்கால் மண்டபங்கள் உள்ளன. தில்லைப்பெருமான் ஆகாய வடிவானவர். தியாகராசர் பூமி வடிவானவர். அதனால் இருவரும் விண்ணாகி, மண்ணாகி அருள்பாலிக்கின்றனர்.

திருமூலட்டானம்:

இவ்விரு தலங்களிலும் சிவலிங்கங்கள் மூலட்டானேஸ்வரர் என்ற நாமம் கொண்டவர்.

பாத தரிசனம்:

பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் இருவரும் இந்த இரண்டு கோயில்களிலும் திருவடி தரிசனம் செய்துள்ளனர். தில்லையிலே பெருமான் அதிரவீசி ஆடத்தூக்கிய இடதுபாதம் தரிசனம் மார்கழித் திருவாதிரையில் கண்டு பேறு பெற்றனர். திருவாரூரில் பங்குனி உத்தரநாளில் இருந்தாடும் நடனங்கண்டு வலப்பாத தரிசனம் பெற்றனர்.

தேவியர்:

தில்லையில் சிவகாமகந்தரி, மூலட்டான நாயகி என இரு அம்பிகையர். திருவாரூரில் நீலோற்பல நாயகி, கமலாம்பிகை என இரு அம்பிகையர்.

அடியெடுத்துக் கொடுத்தமை:

பெரியபுராணத்தைச் சேக்கிழார் பெருமான் பாடுவதற்கு “உலகெலாம்” என்று தில்லையிலே அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. திருத்தொண்டர்தொகை பாட, சுந்தரருக்கு “தில்லைவாழ் அந்தனர்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. தில்லைப் பெருமான் “உலகு” என்றெடுத்துத் திருவாரூரை நினைவுபடுத்த, ஆரூரரோ “தில்லை” என்றெடுத்துச் சிதம்பரத்தை நினைவுபடுத்துகிறார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உத்தரகோசமங்கை

உலகிலே முதன்முதலில் தோன்றிய கோயில் எனப் போற்றிப் புகழப்படும், சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் புனித தலங்களில் ஒன்று, உத்தரகோசமங்கை. இறைவனின் அடிமுடியை எப்படி அறிய இயலாதோ, அதேபோல, இந்தக் கோயிலின் பெருமையும் அறிய இயலாதது. திருவாரூரில் பிறக்க முத்தி, காசியில் இநக்க முத்தி, சிதம்பரம் தரிசிக்க முத்தி, திருவண்ணாமலை நினைக்க முத்தி என்பார்கள். இந்தக் கோயிலில் மன்னை மிதித்தாலே முத்தி என்பர்.

சிவபெருமான் பார்வதிதேவியாருக்கு வேதாகமங்களின் இரகசியங்களை உபதேசம் செய்த இடம் இது என்பதால் உத்தரகோசமங்கை என்ற பெயர் வந்தது என்று நம்பப்படுகிறது. மூலவர் மங்களநாதர் எனப்படும் தாண்தோன்றி இலிங்கம் உழையின் பெயர் மங்களேகவரி. இங்குள்ள நடராசர் மரகதத்தால் ஆனவர்.

இராவணன் இந்தக் கோயிலைத் தரிசித்தாலும் வரலாறு உள்ளது. இங்குள்ள மங்களேகவரர் மண்டோதரிக்கு அருள்புரிந்தவர். உலகிலேயே மிகச்சிறந்த சிவபத்தனையே மனம் முடிப்பேன் என்றிருந்த மண்டோதரி, பலகாலம் இருந்து, பின்னர் இராவணனை மனம் முடித்ததும் இந்தத் தலமே எனப்படுகின்றது.

இந்தக் கோயிலின் வாசல் வரை முன்னாளில் கடல் இருந்ததாம். அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களில் ஒன்றான, சிவன் மீனவனாக வந்து கறூவை அடக்கிய திருவிளையாடல் இங்கே நடந்தது. பின்னர் இறைவர் மனந்துகொண்ட மீனவப் பெண்தான் மங்களேகவரி.

நவக்கிரகங்கள் பற்றி அறியப்படாத காலத்துக்கு முன்பே அமைந்தது இந்தக் கோயில். அதனால் இங்கே சூரியன், சுந்தரன், செவ்வாய் ஆகிய மூன்று கிரகங்கள் மட்டுமே உள்ளன.

- தகவல்: முனைவர் சாரதா நம்பி ஆரூர்

காணத்தவம் செய்தவன் பணியக் தவம் செய்யவில்லை

கந்தபுராணச் சிந்தனைகள்

Dr ச சிவலோகநாதன்

புலம்பெயர்ந்து எம்முடைய பாரம்பரிய நிலம், உறவுகள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு மேலைத்தேயத்திற்கு வந்துவிட்ட எம்மவர்களின் தெய்வமே இலண்டன் முருகன். இவர்களுக்குக் கீழூத்தேயக் கலாசார வளத்தையும், மேலைத்தேய கல்வி, பொருளாதார வளத்தையும் ஒருங்கே நுகரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்தக் கல்வியறிவின் வளமும், செல்வத்தின் வளமும் வாழ்க்கையின் உயர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவையெனக் கந்தபுராணம் சொல்கிறது.

“திருத்தக்க செல்வமும் குற்றமற்ற கல்வியும் என்னும் இரண்டாவுள் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளாது போனால் அரிய அந்த உயிரைவிடப் பேயின் பிறப்பு மிகவும் சிறந்ததாகும்”.

“திருமை கொள் வளனொடு தீதில் கல்வியாம்
இருமையின் ஒன்றினை எய்தி டாதெனின்
அருமைகொள் அவ்வுயிர் அதனின் ஆற்றவும்
பெருமைய துடையது பேயின் தோற்றுமே”

-மாண்பு உபதேசப்படலம் 7

இவ்வாறு வாழ்க்கைக்கு அத்தியவசியமான கல்வியும் செல்வமும் மேலைத்தேயத்திலே சாதாரண முயற்சியோடு கூடியதாக அடையக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அத்தோடு எம்மோடு கொண்டு வந்த சமய, கலாசாரப் பொக்கிஷங்களும் கோயில்களினாலும், கலாசார நிறுவனங்களினாலும் பரப்பப்படுகின்றன. ஆயினும் அவற்றை அடைவதற்குரிய புண்ணியஞ் செய்யாத பலரை நாம் காண்கின்றோம். இவர்கள் எல்லோரும், தாரகாகரன் முருகப்பெருமானன் காணத்தவம் செய்தும் பணிந்து சட்டுத்தவம் செய்யாதது போல், இந்தக் கலாசாரக் கல்வி, பொருளாதார வளங்களை நேர்மையாகப் பெருக்கும் இலகு வழிமுறைகளைக் காணத்தவம் செய்தார்களேயன்றி, அடைத்தவம் செய்தார்களில்லை என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

முருகப்பெருமானும் அவருடைய படைகளும் தாரகாகரனுடன் யுத்தம் புரிகின்றனர் பூதப் படையினர் வீரவாகுதேவரும் அவருடைய தம்பிமாரும் தாரகனின் மாயத்தால் கட்டப் படுகின்றனர். முருகப்பெருமானின் முன் தாரகாகரன் வருகின்றான். முருகப்பெருமான் யுத்தகளத்திற்கு வருகிறார். பூரண சந்திரன் போன்ற ஆறுமுகங்களையும், பன்னிரண்டு கண்களின் அருளையும், வேலாயுதமும், மற்றைய படைகளின் சிறப்பையும், அழகிய பன்னிரண்டு கைகளையும், மணிகள் ஒலிக்கும் தண்டை என்ற அணிகலனையும் அணிந்திருக்கும் தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களையும் தாரகன் காணப்பெற்றான். ஆதலினாலே அவனுடைய தவம் எவ்வளவு பெரிது என்று எம்மால் சொல்லமுடியுமா? முடியாதே!

முழுமதி யன்னஆறு முகங்களும் முந்நான் காகும்
விழிகளின் அருளும் வேலும் வேறுள படையின் சீரும்
அழகிய கரம் ராறும் அணிமணித் தண்டை யார்க்குஞ்
செழுமல ரடியுங் கண்டான் அவன்தவஞ் செப்பற் பாற்றோ.

-தாரகன் வதைப் படலம் 126

ஆணவமிக்க மனமுடைய தாரகன் இவ்வாறு ஞானமுதல்வனான முருகப்பெருமானின் திருக்கோலம் முழுவதும் கண்டு வியப்புற்றான். இவர் எம்முடன் போர் செய்ய வந்தாரெனின் கற்பனையும் கடந்த முதற்கடவுள் இவரே போலுமென நினைத்தான். பிறகு சிவபெருமான் தனக்கு அளித்த ஒப்பற்ற வரங்களையும் வீரத்தையும் வலிமையும் தான் முன்னர் பெற்ற புகழையும் என்னுகிறான். வணங்குவதற்குப் பதிலாக முருகப்பெருமான் மீது கோபங்கொள்கின்றான். ஆணவம் தலைக்கேற்றியமையால் முருகப்பெருமானை வணங்கி ஈடேறுவதை விட்டுவிட்டு அவரோடு போருக்குச் சென்று தானே அழிந்தான். பெரிய தவத்தைச் செய்த தாரகனே இந்தப் பிழையை விட்டான். ஆகையால் நாம் மிகவும் கவனமாக இருந்து இந்தப் பிழையை விடக் கூடாதெனக் கந்தபுராணம் சொல்லா நிற்கின்றது.

“மாறாநீர்”

பழைய காலத்தில் மாவு அரைப்பதற்கு ஆட்டுக்கல் வைத்திருந்தார்கள். பொதுவாக அதை வீட்டுக்கு வெளியே வைத்திருப்பார்கள். அந்த ஆட்டுக்கல் வெறும் மாவு அரைப்பதற்கு மட்டும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அந்நாளின் மழைமானியும் அதுதான். முதல் நாள் இரவில் மழை பெய்தால், ஆட்டுக்கல்லின் குழிக்குள் நீர் இருக்கும். அந்நேர விரலால் அனந்துபார்த்து அது ‘ஒருழவுக்கு’ ஏற்ற மழையா அல்லது ‘ஈருழவுக்கு’ ஏற்ற மழையா என்பதை அறிந்துகொள்வர்.

மழைப் பொழிவின் பழைய கணக்குமுறை “செவி” அல்லது “பதினு” எனப்படும். இது 10மி.மீ அல்லது 1 செ.மீ அளவுக்குச் சமமானது. மழையின் அளவுக்கும் நிலத்தின் ஈரப்பதத்துக்கும் தொடர்புண்டு. இதனை “பதினை” என்றனர். அறிவியல் கணக்குப்படி 18 மி.மீ வரை மழை பெய்தால் அதை முறையாக மன் உறிஞ்சிவிடும். ஆக, எத்தனை பதினு மழை பெய்துள்ளது என்று தெரிந்துகொண்டு முதல் உழவுக்கு அணியமாவார்கள்.

மழைக்குப் பெய்திறனின் அடிப்படையில் தமிழில் பெயர் வைத்துள்ளனர். பசும்புல் மட்டுமே நனைவது “தூரல்”. விரைவில் உலர்ந்துவிடும். தரைக்குள் ஓரளவு நீர்செல்லும் மழை “சாரல்”. ஒடையில் நீர்ப்பெருக்கு வருவது “மழை”. நீர்நிலைகள் நிரம்பப் பெய்தால் அது “பெருமழை”. ஜப்பசியில் பெய்வது “அடமழை”. கார்த்திகையில் பெய்வது “கனமழை”.

மழையைப் பற்றித் திருவள்ளுவர் “மாறா நீர்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த உலகம் தோண்றியபோது எவ்வளவு நீர் இருந்ததோ அதில் ஒரு துளி கூடக் கூடவும் இல்லை, குறையவும் இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். அதாவது உலகில் உள்ள நீர்நிலைகளில் உள்ள நீர் நிலையானது; அளவு மாறாதது என்கிறார் வள்ளுவர்.

சூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக் கணி

701

இங்கு மாறா நீர் என்பது நீரின் தன்மையைக் குறிக்கும் என்று பொருள் கொள்வார் உளர். அது தவறு; ஏனெனில் நிலத்துக்கேற்ப நீரின் தன்மை மாறும் என இன்னொருகுறள் இருப்பதை கட்டிக்காட்டுவார் பழ. கோமதிநாயகம்.

நிலத்தியல்பால் நீர்த்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு

452

எனவே வள்ளுவர் மாறா நீர் எனக் குறிப்பிடுவது நீரின் அளவைத்தான் என்பது தெளிவு.

- வாட்ஸ் அப்பில் வந்தது

திருநன்பள்ளியில் நூனைசம்பந்துர் செய்து அற்புதும் என்ன?

வழக்கறிஞர் செல்லத்தமிடி சிறிக்கந்தராசா

தமிழ்ப் புலமையும் ஆங்கில ஆன்மையும், கவித்துவக் கொடையும் அருகி வருகின்ற இன்றைய யாழ்ப்பாணத்தில், மேற்படி திறமைகள் மூன்றும் நிறைந்தவராகத் திகழ்ந்துவருபவர்தான் 'சோ.ப.' என்று செல்லமாக அழைக்கப்படுகின்ற சோ. பத்மநாதன் அவர்கள். அன்மையில் அவர் தம்முடைய எண்பதாவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடியபோது, அவருடைய மாணவர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து, தமது குருவின் நினைவாக இரண்டு மலர்களை வெளியிட்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலத்தில் ஒன்று; துமிழில் ஒன்று; இரண்டும் சோ.ப. அவர்களின் தேர்ந்தெடுத்த படைப்புக்களைத் தாங்கி வந்திருக்கின்றன.

தமிழில் அமைந்த மலர் "நோக்கு" என்ற பெயரைத் தாங்கி வந்திருக்கிறது. அன்மையில் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தபோது, வழமைபோல் நான் சோ.ப. அவர்களைச் சந்தித்துப் பலதும் பத்தும் பேசினேன். அப்போது தமது மாணவர் ஆக்கிக்கொடுத்த மேற்படி நூல்கள் இரண்டையும் அன்பளிப்பாகத் தந்தார்.

இலண்டனுக்குத் திரும்பி வந்த பின்னர், "நோக்கு" என்ற அந்த மலரை மேலோட்டமாகத் தட்டிப் பார்த்தேன். அதிலே இருந்த "பாலை நெய்தல் பாடியது - ஒரு பார்வை" என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை என்னுடைய கவனத்தை ஈர்த்தது; கூர்ந்து வாசித்தேன்; அப்போது அது என் மனத்தையும் ஈர்த்தது; என் ஆராய்ச்சி உள்ளத்தை அது மேலும் கிளரியது.

ஒருகால், யாழ்ப்பாணத்தில் கொடிகட்டிப்பறந்த வித்துவான் கார்த்திகேயன் என்பார், தம் மனத்துள் விதைத்த விதையே அந்தக் கட்டுரையாக விரிந்தது என்று சோ.ப. அவர்கள், தமது "நோக்கு" என்ற மலரின் இறுதியில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் நெடுங்காலமாக நிலவி வந்த ஒரு நம்பிக்கையைத் தலை கீழாகப் புரட்டிப்போட்டு, அந்த நம்பிக்கையை நிலைகுலைப்பதாக அமைந்திருந்தது சோ.ப. அவர்களின் அந்தக் கட்டுரை.

திருநன்பள்ளி என்பது தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவத்தலங்களில் ஒன்று. அந்தத் தலத்தைத் தரிசித்த நூனைசம்பந்தர், அதன்மீது ஒரு திருப்பதிகம் பாடினார். அதன் பெயர் திருநன்பள்ளித் திருப்பதிகம். இந்தப் பதிகத்தின்மூலம், பாலையாக இருந்த, வரண்ட நிலமாக இருந்த, பாலைவனத் தாவரங்கள் நிறைந்த இடமாக இருந்த திருநன்பள்ளிப் பிரதேசத்தை, நூனைசம்பந்தர் வளம் நிறைந்த நிலமாக மாற்றினார் என்ற ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கதையைக் கூறுகின்ற பாடல்கள் பல உண்டு. அதாவது பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பியின் பாடல்கள் தொடங்கிப் பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த திருக்கடவுர் உய்யவந்த தேவநாயனாரின் பாடல்கள்வரை பல பாடல்கள் மேற்படி "பாலையை நெய்தலாக்கிய" கதை ஒன்றைச் சொல்கின்றன.

பாலையை நெய்தலாக்கினாரா? சோலையைப் பாலையாக்கிப் பின் அதனை நெய்தலாக்கினாரா? நெய்தலாக்கியின் அந்த நிலத்தை மருதமாக்கினாரா? என்று கேட்கக்கூடிய வகையில், மேற்படி பாடல்கள் சில அமைந்திருக்கின்றன. இந்தக் கேள்விகள் வேறு ஒர் ஆராய்ச்சிக்கு உரியவை.

“பாலையை நெய்தலாக்கிய” என்ற தொடர் மேற்படி தேவநாயனார் பாடிய திருக்களிற்றுப்படியாரிலும் வருகின்றது. இதில் உள்ள பன்னிரண்டாவது பாடல் பின்வருமாறு:-

“பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனைஅன் ரேவிக் கராம்கொண்ட - பாலன்
மரணம் தவிர்த்துவும் மற்றவர்க்கு நம்தம்
கரணம்போல் அல்லாமை காண்”

திருக்களிற்றுப்படியாரின் 70ஆம் பாடல் பின்வருமாறு:-

“ஓடம் சிவிகை உலவாக் கிழிஅடைக்கப்
பாடல், பணைதாளம், பாலைநெய்தல் - ஏடெதிர்வெப்
பென்புக் குயிர்கொடுத்தல், ஈங்கிவைகாண், ஒங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல்”

மேற்படி பாடல்களில் வருகின்ற “பாலைநெய்தல் பாடியதும்”, “பாலைநெய்தல்” என்ற தொடர்களுக்குக் காலாகாலமாகப் பாலை நிலத்தை நெய்தலாக்கியது என்றுதான் எல்லோரும் நேர்பொருள் கொண்டிருந்தார்கள். சோ.ப. அவர்களோ, அவருடைய குருபக்தி மேல்டினால், வித்துவான் கார்த்திகேயன் அவர்கள் போன அதேவழியிலே போய், அந்தத் தொடருக்கு நேர்பொருள் கிடையாது என்றும், அதற்கு மறைபொருளான உட்கிடை ஒன்று உண்டு என்றும், நிலைநாட்ட முயன்றிருக்கிறார். சோ.ப. அவர்களின் ஆராய்ச்சி நெறியையும், முடிவையும் சீர்துர்க்கிப் பார்ப்பதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

நிர்ச்சரவாதம் நிலவிய அன்றைய தமிழகத்தில், சிவவழிபாட்டையும், சைவப் பண்பாட்டையும் ஏழாம் எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் மீண்டும் நிலைநிறுத்திய சிவனிடியார்களுக்கு நாயன்மார் என்பது பெயர். அத்தகையோரில் அறுபத்துமூவரின் பெயர்கள் அறியப்பட்ட பெயர்கள். இவர்களின் வரலாற்றைக் கூறுகின்ற நூலுக்குத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பது பெயர். இப்பெயர் பிற்றைக்காலத்தில் பெரியபூராணம் என்று வழங்கலாயிற்று. இதை இயற்றியவர் பெயர் சேக்கிழார் என்பது. அவரது இயற்பெயர் அருள்மொழித்தேவர் என்பது. இந்தப் புராணத்தைச் சேக்கிழார் எழுதுவதற்கு உதவியாக இருந்தவை, மூவர் முதலிகளின் தேவாரங்களும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் இயற்றிய திருத்தொண்டர்தொகையும், நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவர் இயற்றிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும். நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் இயற்றிய வேறு நூல்களும் உதவியிருக்கலாம்.

நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவர் ஒரு சிவப்பிராமணர். மறைந்து கொண்டும், அழிந்து கொண்டும் இருந்த தேவாரங்களை (8250 பாடல்கள்) மீட்டெடுத்துத் தந்த பெருமை இவருக்குரியது. தேவாரங்களை ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்த பெருமையும் இவருக்குண்டு.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் பாடப்பட்ட தேவாரங்களுள் பதினொரு பாடல்களுக்குத் திருத்தொண்டர் தொகை என்பது பெயர். தேவாரத்தொகுப்பில் 7617ஆம் தேவாரம் தொடங்கி 7627 ஆம் தேவாரம் வரை உள்ள பாடல்கள் திருத்தொண்டர்தொகை என்று பெயர் பெறும். இந்தத் திருத்தொண்டர்தொகையிலுள்ள பதினொரு தேவாரங்கள், சிவனிடியாராக வாழ்ந்தவர்களின் பெயர்களையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றன. அதாவது தனியடியார்கள் யாரென்றும், தொகையடியார்கள் யாரென்றும் கூறுகின்றன. திருத்தொண்டர்தொகைதான் நம்பியாண்டார் நம்பியின் ஆராய்ச்சிக்குத் துணை செய்தது. இந்த ஆராய்ச்சியின் பயனாகவே, நம்பியாண்டார் நம்பி “திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி” என்கின்ற நாயன்மார் வரலாற்றை என்பத்தொன்பது பாடல்களால் விவரித்தெழுதினார்.

நம்பியாண்டார் நம்பி இராசராசசோழன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்று வரலாறு வல்லார் கூறுவர். இராசராசனின் காலம் பத்தாம் நூற்றாண்டு என்பார்கள். பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் கண்டெடுத்து வெளிக்கொண்டந்த தேவாரங்கள், அவர் படைத்த திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகியவற்றை ஆதாரமாக வைத்தே, பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சேக்கிழார் தமது பெரியபுராணத்தை எழுதினார் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அதாவது நம்பியாண்டார் நம்பி காலத்துக்கும் சேக்கிழார் காலத்துக்கும் இடையில் இருநூறு ஆண்டுக்கால இடைவெளி உண்டு.

நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியை மட்டும் பாடவில்லை. இதைவிட வேறு ஒன்பது நூல்களையும் இயற்றியிருக்கின்றார் என்று முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் ஆறு நூல்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பற்றியவை. அந்த நூல்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு:-

1. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி
2. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம்
3. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை
4. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலாமாலை
5. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்
6. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை

திருஞானசம்பந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பெரியபுராணத்தில் எழுதுவதற்குச் சேக்கிழார், மேற்படி ஆறு நூல்களையும் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியையும், திருத்தொண்டர் தொகை யையும் தேவாரங்களையும் தாராளமாகவே பயன்படுத்தியிருப்பார் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை; ஆனால் மேற்படி நூல்கள் கூறுகின்ற எல்லாச் செய்திகளையும் விவரங்களையும் பெரியபுராணத்தில் அடக்கியிருப்பார் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஏனென்றால் தேவாரங்களில் சொல்லப்படுகின்ற செய்திகள் சில பெரியபுராணத்தில் காணப்படவில்லை. ஒரு உதாரணம் பார்க்கலாம்:-

யெர்கோன்கலிக்காம நாயனார் அறுபத்துமூவரில் ஒருவர். இவர் திருப்புன்கூரில் வாழ்ந்தவர். இந்தக் கலிக்காமர் ஒரு முற்கோபி; பெரிய பக்தனும் கூட. ஒருமுறை தமது ஊரில் மழையில்லாமல் போன்போது, இறைவன் தமதுஞால் மழை பெய்யும்படி செய்தால், திருப்புன்கூர் கவாமிக்குப் பன்னிரண்டு வேலி நிலத்தை வழங்குவதாக நேர்த்திக்கடன் வைத்திருந்தாராம். அவருடைய நேர்த்திக்கடனை ஏற்றுக்கொண்ட இறைவன், நல்ல மழை பொழியச் செய்தாராம். ஆனால் அந்த மழை அளவுக்கு மிஞ்சிப் பெய்ததால் ஊரெல்லாம் வெள்ளக்காடாக ஆகிவிட்டதாம். அதுகண்ட கலிக்காமர், அளவுக்கு மிஞ்சிப் பெய்ததால் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தை உடனடியாக வற்றச் செய்தால், மேலும் ஒரு பன்னிரண்டு வேலி நிலத்தைத் திருப்புன்கூர் இறைவனுக்கு வழங்குவதாக நேர்த்திக்கடன் வைத்தார். இறைவன் திருவுளம் கொண்டு, அந்த வெள்ளத்தை வற்றச் செய்தாராம். இந்தச் செய்தியைக் கலிக்காமரின் நண்பரான சுந்தரர் ஒரு பாடலில் (7785) குறிப்பிடுகின்றார்.

அந்தப் பாடல் பின்வருமாறு:-

“வையகம் முற்றும் மாமழை மறந்து
வயலில் நீரிலை மாநிலம் தருகோம்
உய்யக் கொள்க மற்று எங்களை என்ன
ஓனிகொள் வெண்முகி ஸாய்ப்பரந் தெங்கும்

பெய்யும் மாமழைப் பெருவெள்ளம் தவிர்த்தும்
 பெயர்த்தும் பண்ணிரு வேலிகொண் டருஞும்
 செய்கை கண்டுநின் திருவை அடைந்தேன்
 செழும்பொ மில்திருப் புன்கூர் உளானே”

மேற்படி தேவாரத்தில் வருகின்ற ஏயர்கோண்கலிக்காமர் பற்றிய செய்தியைச் சேக்கிழார் கமது பெரியபூராணத்தில், ஏயர்கோணப்பற்றி எழுதும்போது குறிப்பிடவில்லை. சேக்கிழார் குறிப்பிடவில்லை என்பதால், அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறவில்லை என்று ஆகிவிடாது என்பதை வலியுறுத்தவே மேற்படி உதாரணத்தைத் தந்தோம்.

திருஞானசம்பந்தர் தரிசித்த தலங்கள் சிலவற்றிற்கு அப்பரும் போயிருக்கிறார். உதாரணமாக திருஞனிபள்ளி என்ற தலத்திற்கு அப்பரும் போயிருக்கிறார்; சுந்தரரும் போயிருக்கிறார்; இருவரும் அத்தலத்தின்மீது திருப்பதிகமும் பாடியிருக்கிறார்கள். அந்தத்தலம் தொடர்பில் சம்பந்தர் புரிந்த அற்புதச்செயல் பற்றி அப்பரோ சுந்தரரோ தமது தேவாரங்களிற் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை என்பதால், சம்பந்தர் அந்த அற்புதத்தைப் புரியவில்லை என்று முடிவுக்கு வந்துவிடவும் முடியாது என்பதை நாம் நினைவில் நிறுத்தல் வேண்டும். சண்மசர் பற்றிய வரலாற்றிலும் சேக்கிழார், மூவரின் தேவாரங்களை முழுமையாகப் பின்பற்றவில்லை என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

மூவர் முதலிகள் புரிந்த அற்புதங்கள் பற்றிப் பலர் பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். காலத்தால் மூத்தவரும், தேவாரங்களைத் தேடிக்கண்டெடுத்தவரும், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியைப் பாடியவருமான நம்பியாண்டார் நம்பியும் பாடியிருக்கிறார். காலத்தால் பிந்தியவரும் பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவருமான திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவ நாயனாரும் தமது திருக்களிற்றுப்படியாரில் அதுபற்றி இரண்டு பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார். இன்னும் சற்றுப் பிற்காலத்தவரும் மூவர் முதலிகளின் அற்புதச் செயல்கள் பற்றிப் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இவர்கள் எல்லோருமே திருஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதங்கள் அத்தனையையும் வரிசைப்படுத்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது; அந்துடன் சம்பந்தர் புரிந்த இருபுதுக்கு மேற்பட்ட அற்புதங்கள் பற்றிக் குறித்திருக்கிறார்கள் என்றும் கூற முடியாது. தத்தமக்குப் பெரியனவாகத் தோன்றியவற்றை மட்டுமே பட்டியலிட்டுப் பாடியிருக்கிறார்கள்; அவ்வளவே. ஆனால் அந்தப் பட்டியலில் ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்கு முறையைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லமுடியாது. ஆனாலும் மேற்படி பாடல்களில் சொல்லப்பட்ட செய்திகள் மட்டுமே வெளிப்படையான அகச்சான்றுகள் என்பது மட்டும் தெளிவு.

சோ.ப.அவர்களின் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை, திருநனிபள்ளியிலும், திருமருகலிலும் ஞானசம்பந்தர் நிகழ்த்திய இரண்டு அற்புதங்கள் பற்றியவை. ஒன்று நிலம் சம்பந்தப்பட்டது; மற்றது உயிர் சம்பந்தப்பட்டது.

திருநனிபள்ளியில் சம்பந்தர் நிகழ்த்தியது திருநனிபள்ளிப் பிரதேசத்தின் நிலத்தின் இயல்பைப் பற்றியது; இந்த நிலமாற்றம் தொடர்பிலும் மாறுபட்ட செய்திகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று முன்னரே கூறினேன். அதாவது பாலையை நெய்தலாக்கினார் என்றும், மருதத்தைப் பாலையாக்கிப் பின்னர் மருதமாக்கினார் என்றும் பலவாறு உள்ளன. திருமருகலில் சம்பந்தர் பாடியது பாம்பு தீண்டி இறந்தவனின் காதலியின் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, இறந்த காதலனை உயிர்ப்பித்தது. இவ்விரண்டும் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு தலங்களில் நிகழ்ந்தவை என்பது மனதில் இருத்தப்பட வேண்டும்.

சோ.ப. அவர்கள், குருபக்தி மேல்டடினால் மேற்படி நிகழ்ச்சிகள் இரண்டும் ஒன்றே என்று கூறி, வல்லடி வாதம் செய்திருக்கிறார். சோ.ப. அவர்களின் ஆய்வும் ஆய்வின் முடிவும் அகச்சான்றுகளுக்கு மாறானவையா அல்லவா என்பதை இப்போது பார்ப்போம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி அவர்கள் காலத்தால் முந்தியவர் என்பதாலும், சேக்கிழாருக்கு முற்பட்டவர் என்பதாலும் ஆளுடைபிள்ளையார் பற்றி ஆறு நூல்கள் படைத்திருக்கிறார் என்பதாலும் அந்த நூல்களில் அவர்கள் விவரிக்கின்ற ஞானசம்பந்தரின் அற்புதங்கள் பற்றி முதலில் பார்ப்போம்.

1. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி:

இந்தத் திருவந்தாதியில் நூறு கட்டளைக்கலித்துறைப் பாடல்களும் நூறு வெண்பாக்களும் உள்ளன. இந்த அந்தாதியின் 17ஆம் பாடலில் சம்பந்தர் நனிபள்ளியில் நடத்திய அற்புதம் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. அது வருமாறு:-

“நாதன் நனிபள்ளிச் சூழ்நகர் கானக மாக்கி அ.:தே

போதின் மலிவயல் ஆக்கிய கோன் அமர் பொற்புகலி”

மேற்படி அந்தாதியின் 33ஆம் பாடல், திருமருகலில் அரவும் தீண்டி இறந்த காதலன் ஒருவனை உயிர்ப்பித்த செய்தியைக் கூறுகின்றது. அந்த அடிகள் பின்வருமாறு:-

“அழல்கின்ற தென்றலும் வந்திங்கு அடர்ப்ப அன்று ஆயிமைக்காய்ச் சமூல்கின்ற நஞ்சம் தனித்தவன்”

மேற்படி அந்தாதியின் 49ஆம் பாடலும் திருமருகலில் அரவு தீண்டி இறந்த காதலனை உயிர்ப்பித்த கதையைச் சொல்கின்றது. அந்த வரிகள் பின்வருமாறு:-

“வயலார் மருகில் பதிதன்னில் வாளரவால் கடியுண்டு

அயலா விழுந்த அவனுக்கு இரங்கி அறிவழிந்த

கயலார் கருங்கண்ணி தன்துயர் தீர்த்த கருணை வெள்ளப் புயலார் தருங்கையி னான்னன்னத் தோன்றிடும் புண்ணியமே”

மேற்படி பாடல்களில் பாலையைச் சோலையாக்கிய நிகழ்ச்சியும் பாம்பின் விடத்தால் இறந்த காதலனை உயிர்ப்பித்த நிகழ்ச்சியும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகள் என்பதும்; அவை வெவ்வேறு தலங்களில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் என்பதும் வெள்ளிடைமலை; அதாவது பாலையை நெய்தலாக்கிய அற்புதம் வேறு; விடம் தீண்டிய காதலனை உயிர்ப்பித்த அற்புதம் வேறு.

2. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம்:

இதில் பத்துத் திருவிருத்தங்கள் உள்ளன. இதன் 3ஆம் பாடலில், திருமருகலில் ஞானசம்பந்தர், ஒரு காதலியின் துன்பத்தைத் துடைப்பதற்காக, அரவு தீண்டி இறந்த அவளது கணவனை உயிர்ப்பித்த அற்புதம் விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த அடிகள் பின்வருமாறு:-

“குவளைக் கருங்கண் கொடியிடை துன்பம் தவிர அன்று

துவளத் தொடுவிடம் தீர்த்த தமிழின் தோகை செய்தவன்”

இவ்விருத்தத்தின் 4ஆம் பாடலில், நனிபள்ளியில் இருந்த நிலத்தின் பாலைத்தன்மையை நெய்தல் தன்மை கொண்ட நிலமாக்கிய செய்தி காணப்படுகிறது. அந்த அடிகள் பின்வருமாறு:-

“கள்ளம் பொழில் நனிபள்ளித் தடம்கடம் ஆக்கி அ.:தே

வெள்ளம் பணி நெய்தல் ஆக்கிய வித்தகன் வெண்குருகு”

மேற்படி பாடல்களிலும் விடம் தீர்த்த நிகழ்ச்சியும் பாலையை நெய்தல் ஆக்கிய நிகழ்ச்சியும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளாகவே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

3. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருஉலாமாலை:

இந்த உலாமாலையில் 143 கண்ணிகள் உள்ளன. இவற்றுள் 75ஆம் கண்ணியிலிருந்து 82ஆம்

கண்ணிவரை உள்ள கண்ணிகள் ஞானசம்பந்தர் செய்த வெவ்வேறு அற்புதங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன.

நனிபள்ளியில் பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியை 75ஆம் கண்ணி விவரிக்கின்றது. அந்தக் கண்ணி வருமாறு:-

“ஞாலத்தினர் அழிய மன்னு நனிபள்ளியது
பாலைத்தனை நெய்தல் ஆக்கியும்”

திருமருகலில் கணவனை இழந்த பெண்ணுக்கிரங்கிக் கடுவிடத்தால் இறந்த கணவனை உயிர்ப்பித்த செய்தி 137ஆம், 138ஆம் கண்ணிகளில் பேசப்படுகின்றது. அந்தக் கண்ணிகள் பின்வருமாறு:-

“பெண்ணிரக்கம் அன்றே பிறைநுதலீர் மாசணத்தின்
நண்ணு கடுவிடத்தால் நாட்சென்று விண்ணுற்ற
ஆருயிரைமீட்டு அன்றவனை அணிமருகல்
ஊரறிய வைத்த தெனஉரைப்பார்”

மேற்படி கண்ணிகளில் பாலையை நெய்தலாக்கிய நிகழ்ச்சி நனிபள்ளியிலும், விடத்தால் இறந்தவனின் உயிரைமீட்ட செய்தி திருமருகலிலும் இடம்பெற்றதாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்:

இக்கலம்பகத்தில் 49 பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் 9ஆம், 15ஆம், 18ஆம், 24ஆம், 26ஆம், 35ஆம், 41ஆம் பாடல்கள் ஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இவற்றுள் 15ஆம் பாடலில், ஞானசம்பந்தர் திருமருகலில், விடம் தீண்டி இறந்து போனவனை உயிர்ப்பித்த கதை பேசப்படுகிறது. அந்தப் பாடலின் முக்கிய வரிகள் பின்வருமாறு:-

“வியலியற் றிருமருகலிற் கொடு விடமழித்தருள் போதன்”

இந்தக் கலம்பகத்தில் இறந்தவனின் விடம் தீர்ந்த நிகழ்ச்சி திருமருகலில் நடந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

5. ஆளுடை பிள்ளையார் திருத்தொகை:

இது திருஞானசம்பந்தாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் தொகுத்துரைக்கின்ற நூல். இது கலி வெண்பாவில் அமைந்தது. அறுபத்தைந்து அடிகளைக் கொண்டது. இதன் 16ஆம் 17ஆம் அடிகள் பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியைக் கூறுகின்றன. அந்த அடிகள் பின்வருமாறு:-

“தாழும் சரணச் சதங்கைப் பருவத்தே பாலையும் நெய்தலும் பாடவல்லான்”

இந்தத் திருத்தொகையின் 21ஆம் அடி, திருமருகலில், பாம்பின் விடம் தீர்த்த செய்தியைக் கூறுகின்றது. அந்த அடி பின்வருமாறு:-

“தென்னவன் நாடெல்லாம் திருநீறு பாலித்த
மன்னன் மருகல்விடம் தீர்த்தபிரான்”

மேற்படி திருத்தொகையிலும், பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியும், திருமருகலில் விடம் நீக்கிய செய்தியும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளாகவே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

6. ஆளுடை பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை:

இது அகவல், வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை ஆகிய மூவகைப் பாக்களால் முப்பது பாடல்களைக் கொண்டமைந்த நூல். இதில் வருகின்ற ஒர் அகவல் பாவில், ஞானசம்பந்தர் விடத்தால் இறந்த காதலனை உயிர்ப்பித்த நிகழ்ச்சி உரைக்கப்படுகிறது. அந்த அடி வருமாறு:-

“பேதுறு பெண்ணின் விடமே அடைத்து”

இந்த மும்மணிக்கோவையில் விடம் நீக்கிய நிகழ்ச்சி மட்டுமே குறிக்கப்படுகிறது.

மேற்படி நூல்கள் எல்லாவற்றிலும், நனிபள்ளிச் செய்தியும்; திருமருகல் செய்தியும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளாகவே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி செய்திகளைக் கருத்திற்கொள்ளாமல், திருக்களிற்றுப்படியாரில் உள்ள வெண்பாவை முழுக்க முழுக்க நம்பி, வித்துவான் காாத்திகேயன் அவர்களின் தவறான வழிகாட்டவில் சென்றதால் சோ.ப.அவர்களின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை ஒரு தவறான முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்றே தோன்றுகிறது.

சோ.ப. அவர்கள் தாம் எடுத்துக்கொண்ட தீர்மானத்திற்கு ஆதாரமாகச் சில விடயங்களை முன்வைக்கிறார்.

1. அவற்றுள், ஞானசம்பந்தர் தமது தேவாரங்களில் திருநனிபள்ளியையோ, திருநனிபள்ளி அமைந்திருந்த பிரதேசத்தையோ பாலைவனமாகக் குறிக்காமல் சோலை வனமாகவே குறித்திருக்கிறார் என்பது ஒன்று.
2. சேக்கிழாரும் தமது பெரியபுராணத்தில் திருநனிபள்ளியைச் சோலைவனம் சூழ்ந்த இடமாகவே குறித்திருக்கிறார் என்பது மற்றொன்று.
3. நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் அடுத்துத்து வழுத்திய பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியைச் சேக்கிழார் தமது பெரியபுராணத்தில் சேர்க்கவில்லை என்பது மற்றொன்று.
4. ஆறுமுகநாவலரும் தம்முடைய பெரியபுராணத்தில் பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியைக் குறிப்பிடவில்லை என்பது வேறும் ஒன்று.
5. அப்பர் பெருமான் கூடத் திருநனிபள்ளிபற்றிப் பாடிய பதிகத்தில், திருநனிபள்ளியைச் சோலைகுழ்ந்த பிரதேசமாகவே விவரித்திருக்கிறார் என்பது இன்னொன்று.
6. திருநனிபள்ளியைப் பாடும்போது, வேறு பல நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்ட அப்பர், பாலையை நெய்தலாக்கிய செய்தியைச் சொல்லாமல் விட்டிருப்பாரா? என்பது வேறுமொரு கேள்விக்கணை.

மேற்கண்டவர்கள், பாலையை நெய்தலாக்கிய நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடாமையால், “பாலைநெய்தல் பாடியது” என்ற தொடருக்கு வேறு கருத்து இருக்க வேண்டும் என்ற விபர்தமான ஒரு முடிவுக்கு வந்து, அதற்கு ஆதாரமாகத் திருக்களிற்றுப்படியாரில் வருகின்ற இரண்டு வெண்பாக்களைத் தமக்குப் பக்கபலமாகத் தூக்குகிறார் சோ.ப. அவர்கள்.

அவர் தமக்குத் துணையாகத் தூக்கிய முதற் பாடல் பின்வருமாறு:-

“ஒடம் சிவிகை உலவாக் கிழிஅடைக்கப் பாடல், பண்தாளம், பாலைநெய்தல் - ஏடெதிர்வெப் பெண்புக் குயிர்கொடுத்தல், ஈங்கிலைகான், ஓங்குபுகழ் தெண்புகலி வேந்தன் செயல்”

இதில் பத்து அதிசயங்கள் மட்டுமே பேசப்படுகின்றன. சம்பந்தர் புரிந்தவை இருபதுக்கு மேற்பட்ட அதிசயங்கள். இப்படியிருந்தும் “ஈங்கு இவைதாம் ஓங்குபுகழ் தெண்புகலி வேந்தன் செயல்” என்று தேவநாயனார் அற்புதச் செயல்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுப்படுத்திக் கூறுவதுகூட மன்னிக்கழியாத குற்றமாகவேபடுகிறது. இந்தப் பாடலை ஆயுதமாகத் தூக்கிய சோ.ப. அவர்கள்:-

“பாலை நெய்தல் என்பதைப் பாலைநிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கியமை என்று கொள்வோமாயின் இவற்றுள் திருமருகலில் பாம்புத்தீண்டி இறந்த வனிகளை உயிர்ப்பித்தமை இல்லாதுபோய் விடுகின்றது”

என்று கவலைப்படுகின்றார்கள். ஏன் இந்தக் கவலை அவருக்கு? அந்தச் செய்தி இந்தப் பாடலில்

குறிப்பிடப்படாததையிட்டு அவர் ஏன் கவலைப்படுகிறார் என்பது புரியவில்லை. மேற்படி பாடலில் சம்பந்தரின் எல்லா அற்புத நிகழ்ச்சிகளும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன என்றாற்போல் அல்லவா சோ.ப. வாதிடுகிறார். சம்பந்தர் செய்த எல்லா அற்புதங்களும் மேற்படி பாடலில் வெளிப்படவில்லை என்பதை ஏற்க அவர் ஏன் மறுக்கிறார். ஆகவே, சோ.ப.வின் இந்த வாதம் செல்லாது.

சோ.ப. அவர்கள் தம்முடைய வாதத்திற்கு ஆதாரமாகத் தூக்குகின்ற இரண்டாவது ஆயுதம், திருக்களிற்றுப்படியாரில் வருகின்ற பின்வரும் வெண்பா:-

“பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனை யன்றேவிக் கராம்கொண்ட - பாலன்
மரணம் தவிர்த்ததும் மற்றவர்க்கு நம்தம்
கரணம்போ லல்லாமை காண்”

இந்தப்பாடலை விளக்க வந்த சோ.ப. அவர்கள் பின்வருமாறு வாதிடுகிறார்:-

“இங்கே மூன்று அற்புதங்கள் சொல்லப்பட்டன. பாம்பொழியப் பாடியவர் - அதாவது அரவு தீண்டியிறந்த அப்புதியடிகளின் மூத்தமகனை உயிர்பெறச் செய்தார் அப்பர் பெருமான். முதலை விழுங்கிய சிறுவனை உயிர்ப்பித்தவர் கூந்தரர். எனவே இவ்விரண்டோடும் வைத்தெண்ணத்தக்கது ஒர் உயிர் மீட்ட செய்தியாகத்தானே இருக்க வேண்டும்? நிலத்தின் இயல்பை மாற்றிய செய்தி இந்த வரிசையில் வராதே. ஆக, பாலைநெய்தல் பாடியது ஒர் உயிர் மீட்ட அற்புதமாக இருக்க வேண்டும். சம்பந்தர் புரிந்த உயிர் மீட்ட அற்புதம் திருமருகவில் விடம் தீண்டியிறந்த வணிகனை உயிர்ப்பித்தது. அ.:தெப்படி பாலைநெய்தல் பாடியதாகும் எனக் கேட்பின், அவ்வரலாற்றைத் தணித்து நோக்க வேண்டும்.” என்று சட்டத்துறையினர்போல் அழிவழக்குப் பேசுகிறார் சோ.ப. அவர்கள். தமது அழிவழக்கை நிலைநாட்ட, அகத்துறைக்குள் புகுந்து, பாலைக்குரிய உரிப்பொருள் என்ன, நெய்தலுக்குரிய உரிப்பொருள் என்ன என்று கண்டுபிடித்து, வல்லடிவாதம் பேசி, பாலைநெய்தல் பாடியது என்ற நிகழ்ச்சி மருகவில் நிகழ்ந்த உயிர்ப்பிப்பு நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கும் என்று முடிக்கிறார் சோ.ப. அவர்கள். திருநனிபள்ளியில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாக நம்பியாண்டார் நம்பி பல இடங்களில் கூறிய நிகழ்ச்சியைத் திருமருகவில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாகச் சோ.ப.அவர்கள் காட்ட முயல்வது அமாவாசைக்கும் அய்யரின் குடுமிக்கும் முடிச்சுப்போட முயலும் ஒரு முயற்சியாகும்.

சைவத்தைப் போற்றுகின்ற தமிழ்ப் புலமையாளர் இக்கட்டுரையை நுழைக்கமாக நோக்கி கருத்து வழங்கினால் மகிழ்வேன். சோ.ப.அவர்களும் மகிழ்வார்.

திருநனிபள்ளி

காரைகள் சூகை மூல்லை களவாகை சுகை

பட்ரதொடரி கள்ளி கவினிச்

சூரைகள் பம்மி விம்மு சுடுகாடு அமர்ந்த

சிவன்மேய சோலை நகரதான்

தேரைகள் ஆரை சாய மிதிகொள் வாளை

குதிகொள்ள வள்ளை துவளை

நாரைகள் ஆரல் வாரி வயல்மேதி வைகும்

நனிபள்ளி போலும் நம்ர்காள்

திருநாளனசம்பந்தர்

திருமுறை 2 பதிகம் 84 பாடல் 1

திருவத்தை வீரட்டானேஸ்வரர் கோயில்

பயணக்கட்டுரை

சாவகச்சேரியூர் Dr க கதிர்காமநாதன்

தமிழ்நாட்டின் கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள பண்ணுட்டியில் இருந்து இரண்டு கி மீ தூரத்தில் திருவத்தை அமைந்துள்ளது.

வீரம் + ஸ்தானம் = வீரட்டானம்.

சிவனின் வீரத்தைக் குறிக்கும் எட்டு இடங்களில் (அட்ட வீரத் தலங்கள்) மிகப் பழையையும் புகழுமூன்று பெரிய தலம் இதுவாகும். இங்கு எம்பிரான் திரிபுர சங்காரம் செய்தார்.

“வாழ்க்கையில் உயரவேண்டும் என்பதில் கருத்துவேற்றறுமை இருக்கமுடியாது. செல்வத்தி னாலோ, கல்வியினாலோ வாழ்க்கையில் உயர்ச்சி பெற முடியாது. நாவின் நலத்தால் தான் உயர்வு பெற முடியும். அந்த நாவுக்கு அரசன், மருள்நீக்கியாரை - இறைவன் வாயால் நாவுக்கு அரசராக்கிய இடம் திருவத்தை வீரட்டானேஸ்வரர் ஆலயமாகும்”

- வாரியார், சிவனாருட்செல்வர்.

நாவுக்கரசர் முதன்முதல் தேவாரம் அருளியதும் முதன்முதல் உழவாரப் பணிசெய்ததும் இந்தத் தலத்திலேதான். திருஞானசம்பந்தரும் சுந்தரரும் இத்தலம் மீது பதிகங்கள் அருளியுள்ளார்கள்.

இறைவன்: வீரட்டானேஸ்வரர், வீரட்டேஸ்வரர், வீரட்டநாதர், அதிகை நாதர்

இறைவி: திரிபுரங்நதி

தலவிருட்சம்: சரக்கொன்றை

தீர்த்தம்: கெடிலைநதி

ஏழு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பல்லவ காலத்தில் திராவிட முறைப்படி நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோபுரங்கள் கொண்ட கிழக்கு வாசல் திருத்தலமாகும். முதற் கோபுரம் ஏழு நிலைகளையும் ஏழு கலசங்களையும் கொண்டது. இதன் நுழைவாயிலின் இரு பக்கங்களிலும் பரதக் கலையில் உள்ள நடனக்கலைக் கரணங்களை விளக்கும் நூற்றியெட்டுச் (108) சிறப்பங்கள் சிறப்பாகக் காட்சி

கொடுக்கின்றன.

உள்ளே செல்லும்போது, திறந்த வெளியிற் பதினாறுகால் மண்டபம் ஒன்றைக் காணலாம். இதற்குத் திருந்தறு மண்டபம் என்று பெயர். இதைத் தாண்டிச் சென்றால், ஜந்து நிலைகள் கொண்ட கோபுரம் உள்ளது. கோபுரவாசல் வழியே உள்ளே சென்று பெரிய நந்தியைத் தரிசிக்கலாம்.

நந்தியைத் தரிசித்தபின் கோயிலின் கருவறை தென்படும். இங்கிருந்துதான் மூலவர் அருள் புரிகிறார். கருவறை விமானம் தேரின் உருவத்தில் அமைந்துள்ளது. இதன் நிழல் ஒருபோதும் நிலத்தில் விழுவதில்லை. இந்தக் கோயிலில் இருந்துதான் சிவபெருமான் திரிபுரதகனம் செய்தார் என்பது வரலாறு. அந்த நிகழ்வின்போது இருந்த தேரை இந்த விமானம் நினைவுட்டுகிறது. சிவவிங்கம் பதினாறு பட்டைகள் கொண்டது. விமானத்தில் இருக்கும் “மா” என்ற எழுத்து அளத்தலைக் குறிக்கும். மிகக் கவனமாக அளந்து கட்டப்படுவது இந்த விமானம். இந்தக் கோயிலைப் பார்த்தே ராஜ ராஜசோழன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டியதாக சொல்லப்படுகிறது.

தேர்த்திருவிழா யாவருக்கும் குதுரகலம் அளிக்கும் ஒரு விழா அல்லவா? இந்தக் கோயிலில் மூலவரின் விமானமே தேர்போல இருப்பதால் இங்கே தினமும் தேர்த்திருவிழா போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது.

பயணம்:

2019இலும் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் இருபதாம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை காலை 5 மணிக்கு மனைவியாரோடு சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு கார் மூலம் பயணித்தோம். காலை 9.30 மணி யளவில் கோயிலை அடைந்தோம்.

கோபுரத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டு உள்ளே நுழைந்தவுடன் வலதுபக்கத்தைப் பார்த்தபொழுது, கருங்கல்லினால் உருவாக்கப்பட்ட சுமார் ஐந்தடி உயரமான புத்தர் பகவானைக் கண்டோம். அமர்ந்த நிலையில், தியானக்கோலத்தில், முகத்தில் புன்னகை தவழும் உதடுகளூடன், சிறிதாக மூடிய கண்களூடனும் நீண்ட காதுகளூடனும் சிலை காணப்பட்டது. மேலாடை அணிந்து, நெற்றியில் சந்தனப்பொட்டுடன் காட்சிகொடுத்த சிலையின் முன்னால் மலர்கள், தீபம், சந்தனம், குங்குமம் ஆகிய மங்கலப் பொருள்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மக்கள் அன்பே உருவான புத்தர்பகவானை வணங்கிச் செல்கின்றனர். நாழும் வணங்கினோம். பிறிதொரு கோயிலிலும் காணாத காட்சி இது.

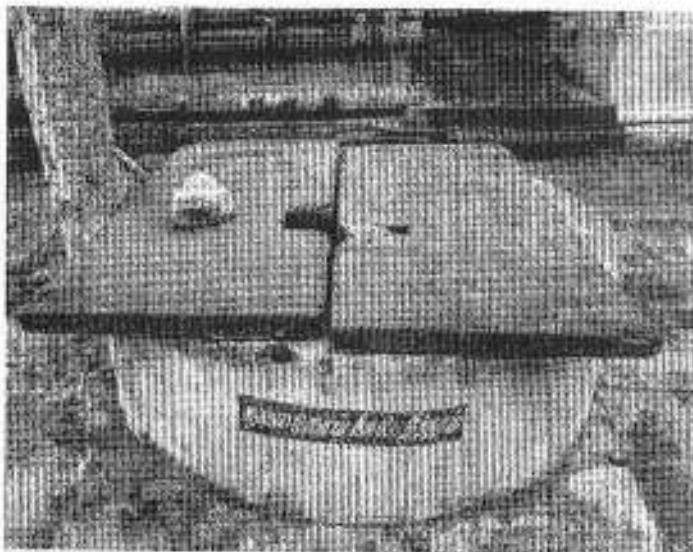
உள்ளே சென்றதும், மேளதாளத்தோடு தேவார இசையும் காதில் ஒலித்தது, மெய் சிலிர்த்தது. திருவருளை நினைந்து இறையநுபவத்தை உணர்ந்தோம். அந்தத் தேவாரம்:

“கூற்றா யினவாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றா யடிக்கே இரவும் பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றா தென்வயிற்றி ணகம்படியே குட்ரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றே ணடியேன் அதிகைக் கெடில வீரட்டானத் துறையம்மானே”

திருநாவுக்கரசர் சமணமதத்தில் சேர்ந்து இருந்தபோது அவரின் சகோதரி திலகவதியார் தன்னுடைய தம்பியை மீண்டும் சைவத்துக்குக் கொண்டுவரும்படி வீரட்டானேகவரரை வேண்டினார். அவர் வேண்டுதலை நிறைவேற்ற விரும்பிய சிவபெருமான், அவரின் தம்பியைக் கொடுக்க குலை நோயால் அவதிப்பட வைத்தார். சமணர்களின் மருத்துவத்துக்கு மாறாமல்,

நோயின் தன்மை மேலும் அதிகரித்தது. வலி தாங்கமுடியாத நிலையில் இரவோடிரவாகச் சமணரிடமிருந்து தப்பித் தமக்கையாரிடம் வந்து அடைக்கலம் புகுந்தார். திலகவதியார் வீரட்டா ணேகவரரை வணங்கி, தம்பியாரின் உடல் முழுவதும் திருந்து அணிவித்தார். உடனே நோயின் தாக்கம் முழுவதும் மறைந்தது. வீதிவலம் வந்து இறைவரை வணங்கி, உள்ளம் மகிழ்ந்து இறையருள் உந்த, மேலுள்ள தேவாரத்தை அப்பர் அருளினார். அப்போது, “இன்றுமுதல் நீ நாவுக்கரசு (நாவுக்கு அரசன்) என்று உலகத்தோரால் ஏத்தப்படுவாய்” என அசர்ரி ஒலித்தது என்பது புராண வரலாறு.

சித்திவிநாயகர்:

இவர்தான் தலவிநாயகர். இவரை வழிபட்டால், வயிற்றுவலி, வயிற்றுப் புண் (Ulcer), எதிரி களின் தொல்லை, சாபங்கள், தோஷங்கள், முன் செய்த பாவங்கள் எல்லாமே விலகும் என்பது நம்பிக்கை. அவரை வழிபட்டபின் மூலவரைத் தரிசிக்கச் சென்றோம்.

நாங்கள் கோயிலின் கருவறைக்கு அருகிலே போய் அர்ச்சனை செய்வித்து வழிபட்டோம். பின்னர் சிவாசாரியாரிடம் விங்கத்தின் பதினாறு பட்டைகளைக் காட்டும்படி கோரினோம். அவர் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் எமக்குக் காட்டினார்.

பின்னர், அம்பாள் சந்திதிக்குச் சென்றோம். அம்பாளுக்குத் தனிச்சந்திதி உள்ளது. அறுபத்துமூவர், பஞ்சமுக சிவலிங்கம், வேறும் பல சிவலிங்கத் திருமேனிகள், தூர்க்கை, தட்சணாமூர்த்தி, நவக்கிரகம் யாவற்றையும் வரிசைக்கிரமமாகத் தரிசித்தோம். திலகவதியாருக்கும் அப்பருக்கும் தனிச் சந்திதிகள் உள்ளன. நாவுக்கரசர் அமர்ந்த நிலையில், தலையில் மாலையும் கையில் உழவாரமும் தாங்கியபடி, புன்னகையுடன் காட்சி கொடுக்கிறார்.

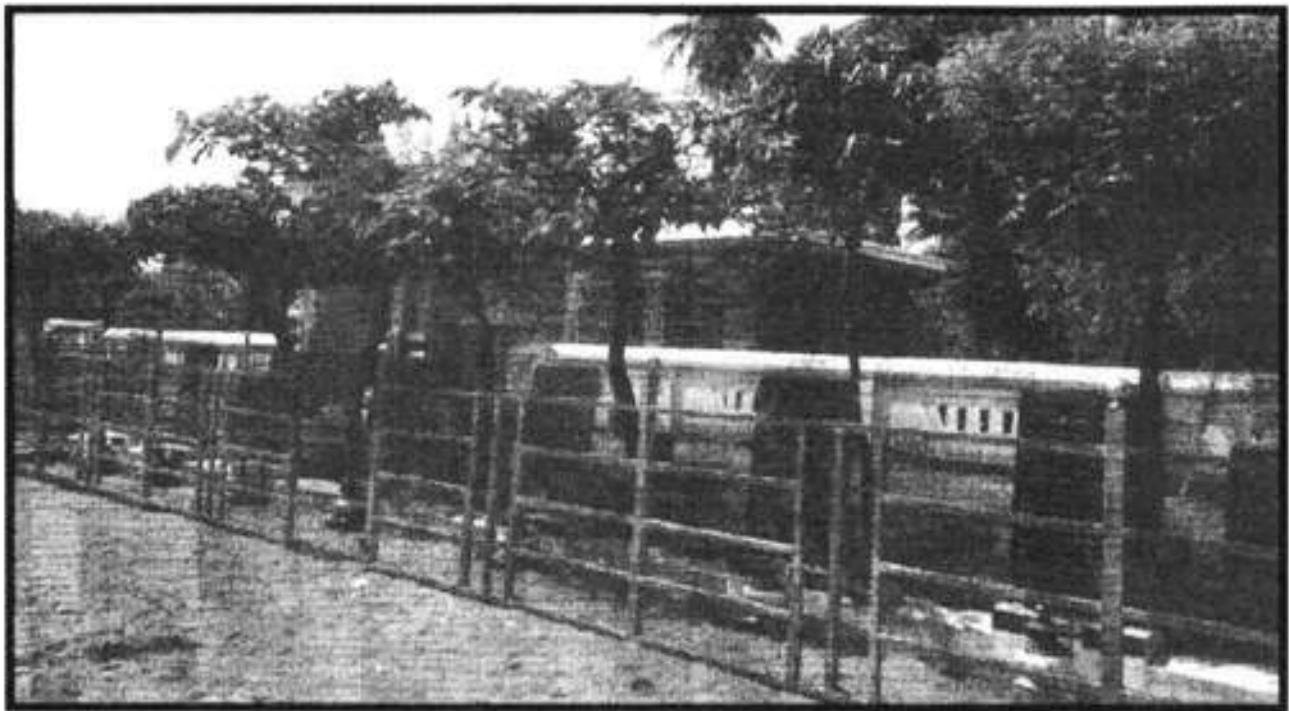
வெளியே வந்தபோது, அருகிலிருந்த மண்டபத்திலிருந்து மேள் - நாதசர இசை, சிவாசாரியரின் வேதபாராயண ஓலி ஆதியன கேட்டன. சென்று உள்ளே பார்த்தோம். அங்கு ஆசனத்தில் வேட்டி கட்டியபடி மாலையுடன் ஒருவர் இருக்க, அவரருகில் அவரின் மனைவி மாலையணிந்தபடி புடை வையுடன் இருந்தார். அவர்கள் இருவரையும் சுற்றி ஒரு திருமண விழாவுக்கு வந்தோர்போன்ற ஆடை அலங்காரத்தில் சிலர் இருந்தனர். உறவினர், நண்பர்களாக இருக்கலாம். ஓமகுண்டத்தில் அக்கினி இருந்தது. விசாரித்ததில் தொண்ணாறாவது வயதில் நடக்கும் திருமண விழா என்றனர். நாங்கள் போனவேளை, “தில்லானா” என்று சிவாசாரியர் சொன்னதும், மங்கள வாத்தியகாரர்கள் தில்லானா வாசித்தனர். முதலில் நாங்கள் உள்ளே சென்றபோது தேவார இசை கேட்டது என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன் அல்லவா? அது இங்கிருந்ததான் வந்தது என்று அறிந்துகொண்டேன். திருமணத்தை ஆர்வமேல்டால் ஒளிப்பதிவு செய்தேன்.

கோயிலின் அருகே வலப்புறத்தில் நட்சத்திரத்துக்கு உரிய மரங்கள் என்றோர் அறிவிப்புப் பலகை இருப்பதைக் கண்டோம். ஓவ்வொரு நட்சத்திரத்துக்கும் ஒரு மரம் நாட்டியிருக்கிறார்கள். எமது நட்சத்திரத்துக்கான மரத்தைத் தேடிக் கண்டுகொண்டோம். பன்னிரண்டு இராசிகளுக்கும் இராசி அதிபதிகளுக்கும் மரங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லாமே சுத்தமாக, அழகாக

வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதேபோல நவக்கிரகத்துக்கும் உள்ளது. இதுபோல வேறு எந்த ஆலயத்திலும் நாம் கண்டதில்லை.

திருஞானசம்பந்தருக்கு இறைவன் திருநடனம் காட்டியது, சுந்தரருக்குத் திருவடி தீட்சை கொடுத்தது, சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் ஒன்றான “உண்மை விளக்கம்” என்ற நூலை எழுதிய மனவாசங்கடந்த தேவர் அவதரித்தது ஆகிய பெருமைகளுக்குரிய தலம் இது. அருணகிரி நாதரும் இங்குள்ள முருகனுக்கு இரண்டு திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

இக்கோயிலில் தினமும் ஆறுகாலப் பூசை நடக்கிறது. பிரதோஷ நாள்களில் விசேஷ பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. சித்திரை மாதச் சதய நட்சத்திரத்துடன் (அப்பரின் குருபூசை நாள்) இங்கு பத்து நாள்களுக்கு திருவிழா விமரிசையாக நடக்கிறது. அப்பர் திருக்கயிலைக் காட்சி கண்டதும் தேரன்று திரிபுர தகனமும் இத் திருவிழாக்களுள் அடங்கும்.

இக்கோயிலுக்கு அருகில் உள்ள ரயில் நிலையம் பண்ருட்டி ஆகும். சென்னை, கடலூர், விருத்தாசலம், சிதம்பரம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து பேருந்துச் சேவையும் உண்டு.

திரிபுர சங்காரம்:

தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்தியுன்மாலி என்ற மூன்று அசுரர்கள் முறையே பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகியவற்றால் கோட்டை கட்டி வசித்துவந்தனர். ஆனவ மிகுதியால் இவர்கள் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் துன்புறுத்தி வந்தனர். தேவர்கள் ஈசனின் தாள் பணிந்து விமோசனம் அளிக்குமாறு கோரினர். சிவபெருமான் தேவர்களுக்கு உதவத் திருவளங் கொண்டார். பூமியைத் தேராக்கி, நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாக்கி, பிரமாவைத் தேர்ச்சாரதி ஆக்கி, சூரிய சந்திரர்களைச் சக்கரங்களாக்கி, ஏனைய உலகப் படைப்புக்களையும் வானவரையும் போர்க்கருவிகளாகவும் உடல் உறுப்புக்களாகவும் ஆக்கினார்.

அவர்கள் அனைவரும் தங்களாலேதான் இறைவன் இந்த அசுரர்களை வெல்லப்போகிறார் என்று

கர்வம் கொண்டனர். இவர்களின் அகந்தையை அடக்க விரும்பிய சிவபெருமான் தேர்த்தடில் காலை வைத்ததும் அச்சு உடைந்தது. அவர்களை நோக்கி என்னி நகைத்தார் சிவன். அவ்வளவுதான், கோட்டைகள் மூன்றும் சிதறின்.

அட்டவிர்ட்டானத் தலங்கள்:

இவை தேவார காலத்துக்கும் முற்பட்ட தலங்கள். இத் தலங்களில் சிவபெருமான் கோபங்கொண்டு அசுரர்களின் ஆணவத்தை அடக்கியதுடன் தீய சக்திகளையும் களைந்தார் என்பது வரலாறு. சிவபெருமானுக்கு மூன்று வடிங்கள். அவை போகநிலை, யோக நிலை, வேகநிலை என்பன. வேகநிலைதான் சங்கார மூர்த்தி நிலை. வேக வடிவில் சிவன் தனித்தே வருவார். ஆனால் “அநுக்கிரகம்” என்ற அருளல் நிலையில் எப்பொழுதும் அம்பிகையுடனேயே வருவார்.

இப்பெருமையை ஒரு திருமந்திரம் மிக அழகாக விளக்குகிறது.

“உதிக்கின்ற இந்திரன் அங்கி யமனும்
துதிக்கும் நிருதி வருணன் நல்வாயு
மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை யீசன்
நிதித்தெண் டிசையு நிறைந்துநின் றாரே”

இந்திரன், அகனி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசன் ஆகியவர்கள் உலகின் அதிகாரிகள். இவை நமது உடலின் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. எட்டுப்பகுதிக் கிரியைகளை மனதில் இருத்தி, எட்டு இடங்களில் உள்ள இறைவனை நாம் வணங்குவது சாலச் சிறந்ததே!

திருக்கண்டியூர்	- பிரமன் தலை அரிந்தது
திருக்கோவலூர்	- அந்தகாசரனை அழிந்தது
திருவதிகை	- திரிபுர தகனம்
திருப்பறியலூர்	- தக்கன் தலை அரிந்தது
திருவிற்குடி	- சவந்தராசரன் வதம்
திருவழூர்	- கயமுக சங்காரம்
திருக்குறுக்கை	- மன்மதனை ஏரித்தது
திருக்கடவூர்	- காலனைக்கடிந்தது

படங்கள் : நன்றி தமிழ்நாடு சுற்றுலாத்துறை

ஓரு திருத்தம்

கலசம் 95 இல் வெளிவந்த பயணக்கட்டுரை முள்ளியவளை கண்ணகை அம்பாள் கோயிலைப்பற்றிய விவரங்களைக் கொண்டிருந்தது. அதில் பக்கம் 12 இல் 15ஆவது வரியில் அந்தணர் அரச்சனை செய்யும் முறை இக்கோயிலில் இல்லை என்று எதிர்மறையாகத் தவறுத் ஸாகா பிரசரமாகியுள்ளது. அந்தணர் அரச்சனை செய்யும் முறை இங்கே உள்ளது.

யோக நிலையம்

சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக இயங்குவது யோகநிலையம். சிதம்பரேஸ்வரர் கோயில் அமைக்கப்பட்டபோது இந்த நிலையத்தின் கட்டடம் வேறு இடத்துக்கு மாற்றவேண்டிய நிலை உருவானது. அதன்படி தற்போது மண்டபம் கோயில் அருகில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிலையத்தின் திறப்புவிழா, சென்ற டிசம்பர் மாதம் முதல் நாள் (01.12.2019) அன்று மாலை வழிபாடு, கூட்டுவழிபாடு ஆகிய நிகழ்ச்சிகளோடு சைவசமய நெறிப்படி திறந்து வைக்கப்பட்டது.

விழாவின் முக்கிய அங்கமாக அமைந்த விடயம், அவர்கள் இதுநாள்வரை செய்துவந்த, தொடர்ந்து செய்யவிருக்கும் சேவைகள் பற்றிய விவரங்களை திரு அசோகன் சிவராசா அவர்கள் வழங்கியமையாகும். ஏழைகளுக்கு உணவு, வசதியற்ற மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பதற்கு உறுதுணையாகப் பயிற்சிப் புத்தகங்கள், தண்ணீர் வசதியற்றோருக்குக் கிணறுகள், வகுப் பறைகளில் மாணவர் இருக்க வசதியான தளபாடங்கள், இயற்கை விவசாயம் செய்ய விவசாயிகளுக்கு உதவி, வாழ்வாதாரம் அற்ற ஈழத் தமிழ்ப் பெண்களுக்கு வாழ்வாதாரமும் தொழிலும் பெற வசதி போன்ற பலவகையான தொண்டுகளை இலங்கையில் இவர்கள் செய்துவருகிறார்கள். அது தவிர, தமிழ்நாடு, கானா, நேபாளம், இங்கிலாந்து நாடுகளிலும் இவர்களின் தொண்டு நடைபெற்றுவருகிறது.

“சைவ சமயத்தினாடு சமூகசேவை” என்ற தாரகமந்திரத்தை மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்படுத்தும் இவர்களின் கட்டடத் திறப்புவிழாப் படங்களை எதிர்ப் பக்கத்தில் பார்க்கலாம்.

**எல்லா வயதினருக்கும்
யோகா வகுப்புக்கள்**

Enlightenment Circle

Charity Ref- 292085

YOGA LESSONS FOR ALL AGE GROUP

CONTACT THE TEAM

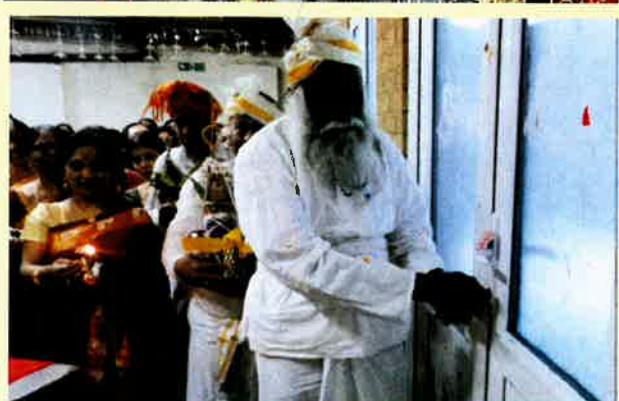
**07830 374780
07886 663088
07770 470527**

2 SALISBURY ROAD, MANOR PARK, LONDON E12 6AB Tel: 020 8514 4732

யோக நிலையம் திறப்புவிழா - 01.12.2019

Banana Leaf

taste with tradition

அனைத்து வியாக்கங்களுக்கும் உணவு.
பக்கார வகைகளும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

Tel: 020 8554 4120

Mob: 07969 972 202

Web: www.bananaleafuk.com

Email: info@bananaleafuk.com

4 Central Parade, Ley Street, Ilford, Essex IG2 7DE

We do cater for :

Wedding

Puberty Ceremony

Birthday &

Arangetram Etc.

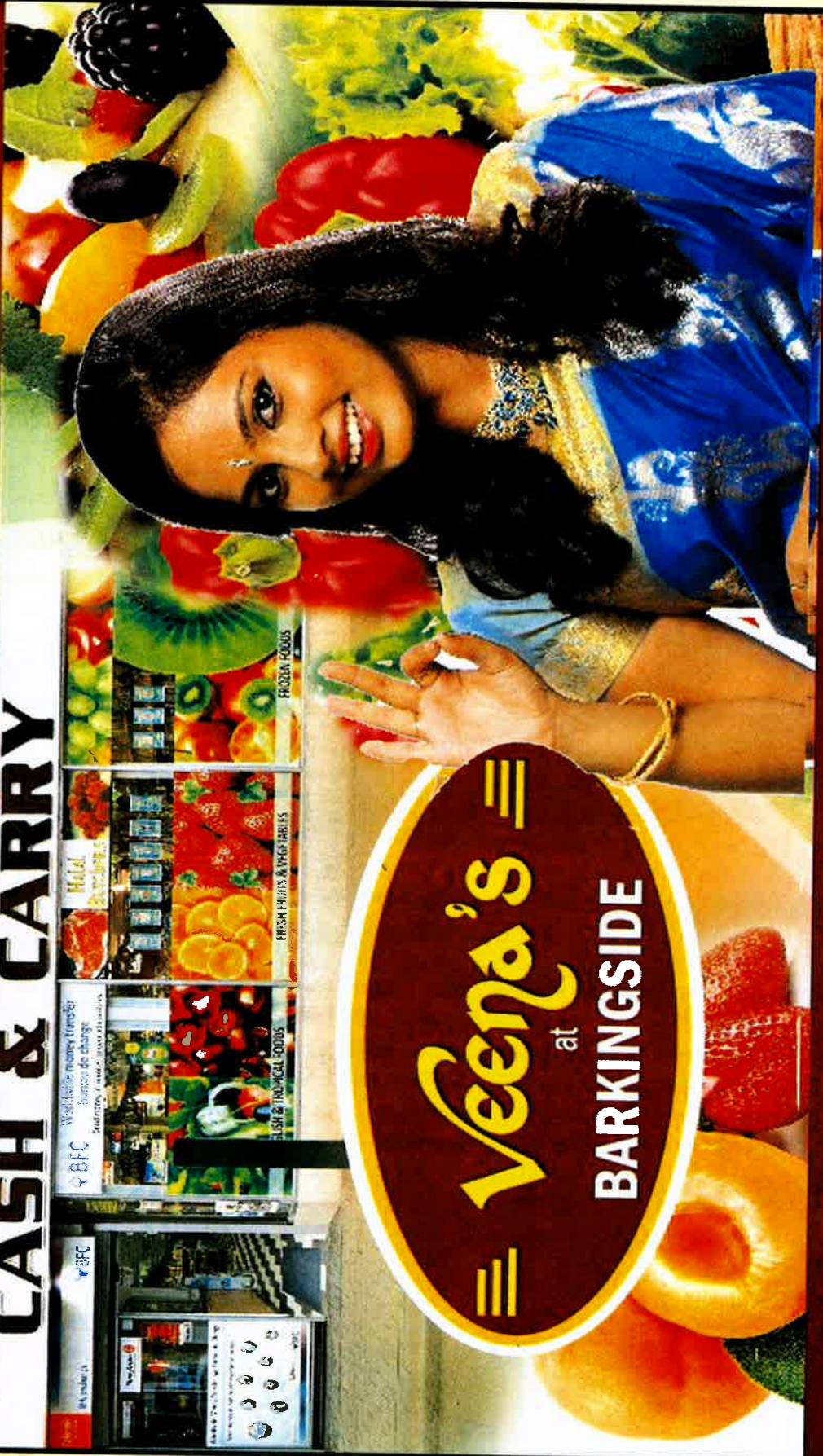

= Veena's =

CASH & CARRY

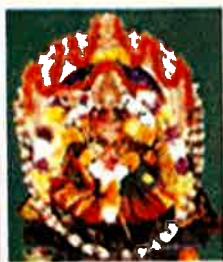
veenass.com

Quality! Variety!! Satisfaction!!!

Veena's =
at
BARKINGSIDE

020 8550 2700 • www.veenass.com

ஸிவயாகம்
SIVAYOGAM
(Chennai Reg. No. 1050214 Date: 13/9/92)

இந்துக் கலாசார மையம்

128, Aurelia Road, Croydon CR0 3BF

Tel: 020 8767 9881, Fax: 020 8711 5333

Email: sivashakthy@sivayogam.co.uk

குறைடனில் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அருள்மிகு இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன் திருக்கோயில் மூலஸ்தானம்

அம்பாள் அடியார்கள் அனைவருக்கும் வணக்கம். உங்கள் அனைவருக்கும் அம்பாளின் அருள் கிடைக்க எல்லாம் வல்ல அருள்மிகு இலண்டன் முத்துமாரி அம்மனை ப் பிரார்த்திக்கிள்ளோ ம். அம்பாளின் அருளாலும், அடியவர்களின் நன்கொடைகளாலும் அம்பாளுக்குத் திருக்கோயில் அமைக்கும் திருப்பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் திருப்பணியை விரைவாக நிறைவேற்றுவதற்கு தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை நல்குமாறு மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். தங்கள் நன்கொடையை ஆலயத்தில் நேரடியாக பண்மாகவோ அல்லது காசோலையாகவோ அல்லது வங்கியூடாகவோ வழங்கலாம். வங்கிக் கணக்கு விபரம்

Name :- SIVAYOGAM BUILDING FUND

Account No. :- 20057541

Sort Code :- 20 21 78

Bank :- BARCLAYS BANK

நன்றி

அறங்காவலர் சபையினர்

web
apps
graphic
printing

EELAVAN

**FLYERS
BANNERS
BROCHURES
BUSINESS CARDS
AND MUCH MORE...**

02031 433 526

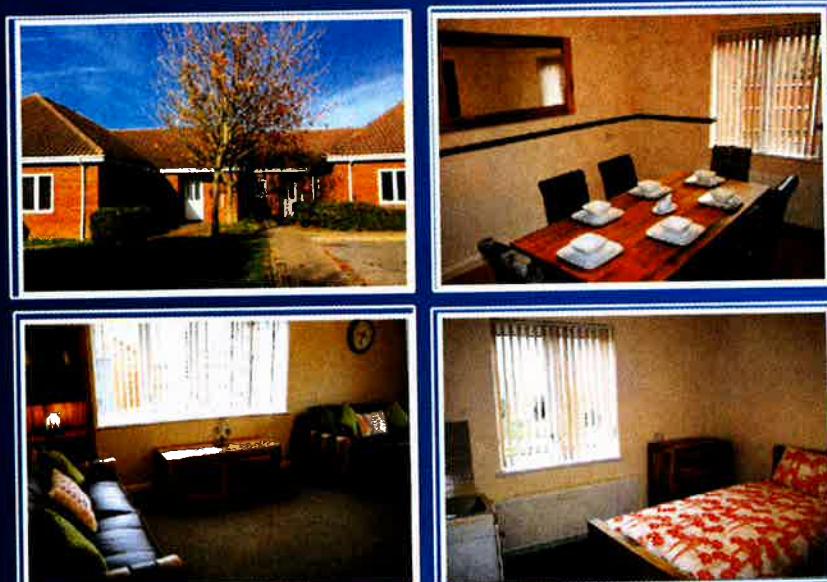
07989 933 933

info@eelavan.co

www.eelav

Satash Community Care

உடற்குறைபாடு அல்லது மனநலக் குறைவு காரணமாக உங்களுக்கோ அல்லது உறவினருக்கோ உதவி தேவைப்படின் பல ஆண்டுகள் அநுபவமும் அங்கீகாரமும் பெற்ற எங்கள் சேவையை நாடுங்கள். அவரவர் தேவைகளுக்கேற்ப பராமிப்பைத் திட்டமிட்டு வருத்துச் செயற்படுத்துவதில் எமது நிறுவனம் பாராட்டும் பரிசும் பெற்றது.

மேலதிக விவரம் அறிய எங்களைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

Orchid Bungalow
51 Mollands Lane,
South Ockenden RM15 6DH
Adult Services 01708 850555

Jasmine Bungalow
53 Mollands Lane,
South Ockenden RM15 6DH
Children Services 01708 851189

109-111 Molands Lane,
South Ockenden RM15 6DJ
Adult Services 01708 856592

Trinity Community Centre
East Avenue, London E12 6SG
Domiciliary Care 0203 200 1047

www.satashcommunitycare.com

Letchmi Loganathan
07957 869620
letchmi@satashcommunitycare.com

Logan Loganathan
07956 377298
logan@satashcommunitycare.com

Sathian Loganathan
07949 755104
sathian@satashcommunitycare.com

GOSHIN ISSHIN-RYU KARATE ASSOCIATION

LONDON - UK

SENSEI M. RAMATHAS
TRAINED BY MICHAEL CALANDRA
THE FIRST AUTHORISED INSTRUCTOR IN THE UNITED KINGDOM OF
ISSHINRYU WORLD KARATE ASSOCIATION
OKINAWA - JAPAN

Michael Calandria
8th Dan, Kyoshi-Go
Isshin-Ryu Karate - Do
NEW YORK - USA
Tel: 001 917 667 0739
Email: osakadojo@aol.com
www.isshinryukarate.com

Other Branches: Gants Hill, Ilford Lane, East Ham, Catford, Chadwell Heath, Sutton, Ley Street
Contact: Incharge & Instructor, Sensei M Ramathas Tel: 07958 010 139

M. Ramathas
4th Dan
Isshin-Ryu Karate - Do
LONDON - UK
0044 01985 611 159
Email: goshinisshinryukarate@gmail.com
www.goshinisshinryukarate.com

"Ammanai Saran Addinthal Athika Varam Peralam"
SRI KANAGA THURKKAI AMMAN (HINDU) TEMPLE TRUST
Founded on 10.08.1991 Charity No. 1014409
5 Chapel Road London W13 9AE,
Tel: 020 8810 0835/ 020 8840 0485
www.ammanealing.org Email: info@ammanealing.org

தியான மண்டபம்

அம்பிகைக்கு ஒர் மண்டபம் அமைத்திடுவோம் வாரீர்!

**6000 சதுர அடியில் மூன்று தளங்களைக் கொண்டு அமையும்
 தியான மண்டபம் ஓவ்வொருவரும் கிளைந்தீடு ஒரு சதுர அடிக்கு
 £180 பவுண்களே. அம்பிகையின் அருட்கடாடசத்திற்கு ஆளாகுங்கள்.**

கபந்த 14.07.2018 அன்று மூக்குற அமையப் போகும் தியான மண்டபத்துக்கான
 அடிக்கல் நாட்டு விழு நடைபெற்றது. கூட்ட வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற தீர்க்கை
 அடியார்கள் அனைவரும் தங்களால் முழுந்த நன்கொடையை வழங்கி உதவுங்கள்!

சிறுதுளி
பெரு
வெள்ளம்

**Please Extend your support to build our Meditation Hall
 your Magnanimity will enable us to build
 the Three Story 6000 Square Feet Meditation Hall.
 Sponsorship of £180 for a Square feet.**

**Bank Details: SKTA Temple Trust
 LLOYDS Bank, Sort Code: 30-98-91 | Account No: 02717646**

அன்றையின் பணியில் கிளைந்தீடுங்கள் அவள் அருளைப் பெற்றிடுங்கள்!

Please Donate as much as you can!

—
சைவ முன்னேற்றச் சங்கம்

அருள்மிகு ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத ஸ்ரீ சிதம்பரேஸ்வரர் சுந்திதி

விசேட நாள்கள்

ஜனவரி (15-01-2020) தொடக்கம் மே (06-05-2020) வரை

15.01.2020	புதன்	தைப்பொங்கல்
26.01.2020	ஞாயிறு	ஏகாதச ரூத்ரஜெபம், ஹோமம்
31.01.2020	வெள்ளி	ஸ்ரீ சிதம்பரேஸ்வரர் கும்பாபிஷேகத்தினம்.
08.02.2020	சனி	தைப்பூசம்
21.02.2020	வெள்ளி	மகாசிவராத்திரி
08.03.2020	ஞாயிறு	நடேசர் அபிஷேகம்
06.04.2020	திங்கள்	பங்குணி உத்தரம்
09.04.2020	வியாழன்	காரைக்கால் அம்மையார் குருபூசை
13.04.2020	திங்கள்	சார்வரி வருஷப்பிறப்பு
18.04.2020	சனி	திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபூசை
06.05.2020	புதன்	சித்திரைப் பூரணை

கோயில் திறந்திருக்கும் நேரம்:

காலை: 8.30 மணிமுதல் 13.00 மணிவரை

மாலை: 5.00 மணிமுதல் 9.00 மணிவரை

அன்பர்கள் அனைவரும் வந்து, ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத ஸ்ரீ சிதம்பரேசவரப் பெருமானை வழிபட்டுத், திருவருள் பெற்று உய்யுமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

“மேன்மைகொள் சைவந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

“மேன்மைகோள் சௌவந்தி விளாபகுக உலகமெல்லாம்”
கைவ முன்னேற்றுச் சங்கம் (UK)
Saiva Munnetta Sangam (UK)

“Community Service Through Saiva (Hindu) Concern”
 2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB.
 Tel : 020 8514 4732 Fax: 01268 561805
www.saivamunnettatasangam.com smsukinfo@gmail.com

Registered Charity No: 292085

MEMBERSHIP FORM

Title				Home Phone		
First Name				Mobile No		
Surname				Email ID		
Address				Membership	☐ Annual £15.00	☐ Life £150.00
Town				For online payments to Saiva Munnetta Sangam (UK) Lloyds Bank A/c Number : 00373079 Sort Code : 30-90-80		
Post code						

I wish to become a member of the Saiva Munnetta Sangam (UK) and enclose herewith cash/ cheque / made online payment for £ Members are entitled to receive our information emails, Thoranam and Kalasam quarterly magazine.

Date	Signature of the Applicant
------	----------------------------

<i>giftaid it</i>	<p><i>Use Gift Aid and you can make your donation worth more. For every pound you give to us, we get an extra 0.25 pence from Inland Revenue, helping your donation go further with no extra cost to you. This means that £15.00 donation can be turned into £18.75 and £150.00 donation can be turned into £187.50 just so long as donations are made through Gift Aid.</i></p> <p><i>By ticking (✓) the box under the headed 'Gift Aid', I confirm that I am a UK Income or Capital Gains taxpayer. I have read this statement and want Saiva Munnetta Sangam UK to reclaim tax on the donation, given on the date shown. I understand that I must pay an amount of Income Tax and/or Capital Gains Tax in the tax year at least equal to the amount of tax that all the charities and CASCs I donate to, will reclaim on my gifts for that tax year. I understand that other taxes such as VAT and Council Tax do not qualify. I understand the charity will reclaim 25p of tax on every £1 that I have given.</i></p>
-------------------	---

For Official Use

Receipt No	Pay in slip No	Date Banked	
Membership No	Membership Starts	Membership Ends	
Approved Executive Committee	Introduced by		
President	Hon. General Secretary	Membership Secretary	

தருமை ஆதீன 26ஆவது குருமணிகள்

- திரு சிவதீபன் -

தரும்புரம் ஆதினத்தின் இருபத்தியாறாவது குருமகாசந்திதானம் சென்ற டிசம்பர் மாதம் நாலாந்திகதி மதியம் 2.40 மணியளவில் (இந்திய நேரம்) பரிபூரணத்துவம் (முத்தி) அடைந்தார்.

சுவாமிகள் 1971ஆம் ஆண்டு சென்னை தருமையாதீனத்தின் பிரசார நிலையத்தில் தம்பிராணாக இருந்த சமயம் 25ஆம் குருமணிகள் பரிபூரணம் எய்தினார். அச்சமயம் திருப்பனந்தாள், குன்றக்குடி முதலிய ஆதீனகர்த்தர்கள் தருமை சொக்கநாத சுவாமி ஆலயத்தில் ஒருங்குகூடி இவர்களை அடுத்த தேசிகமூர்த்திகளாக நியமிக்க என்னினர். அதன்படி

ஆதிபராமாசாரியராம் குருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஐக்கியகோயிலின் இலிங்க மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்து அக் கோழைக்குக் கீழே இவர்களை இருத்தி, ஆதி பராமாசாரியரே பட்டாபிஷேகம் செய்வதுபோல பாவித்து இவர்கள் பராமாசாரியர் ஆனார்கள்.

இந்நிகழ்வு 12.11.1971 அன்று நிகழ்ந்தது. அன்று முதல் நாளதுவரை தருமையாதீனத்தின் 26ஆம் பீடாதிபதியாக அருளாட்சி புரிந்த அவர்கள் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் சிறுகாட்டு ஊர் என்னும் ஊரில் அவதாரம் செய்தவர்கள்.

தொடக்கத்தில் திருப்பனந்தாள் காசி மடத்தில் ஒதுவாராகப் பணியாற்றிய இவர்களுக்கு அப்போதைய தருமையாதீனக் குருமணிகள் வடக்கு குருமூர்த்தம் சச்சிதானந்த விநாயகர் ஆலயத்தில் வைத்து யாத்திரை கஷாயம் (துறவு) வழங்கினார்கள்.

சுவாமிகள் தாம் சென்னையில் பிரசார நிலையத்தில் இருந்த பதினெட்டு ஆண்டுகளையும் "புண்ணியப் பதினெட்டு" என்று குறிப்பிடுவார்கள். அக்காலத்தில் இவர்களைப் பட்டினத்து சுவாமிகள் என்று மக்கள் குறிப்பிடுவார்களாம்.

அப்பர் பெருமான் அவதாரித்த திருவாழூர் திருத்தலத்தில் அப்பரடிகளுக்குக் கற்கோயில் எடுத்து மாதந்தோறும் சதயவிழா நடக்க ஏற்பாடு செய்தவர்கள் இவர்களேயாவார்கள். இதற்காக இவர்

சென்னையில் பலவாறும் நிதி திரட்டி, திருவாழூருக்கு தொண்டர்களுடன் பெரும் பாதயாத்திரை செய்து குடமுழுக்கு செய்துவைத்தனர்.

இவர்கள் அப்பர் கோயில் கட்டுமுன் அப்பர் பெருமான் அவதரித்த இடம் வெறும் மண்மேடாக இருந்தது. வழிபாட்டுக்கு வருவோர் அங்கிருந்த வாகை மரத்தைவணங்கிச் செல்வர். ஆனால் சுவாமிகள் அவ்விடத்தைத் தக்க முறையில் ஆராய்ந்து அப்பரடிகள் அவதரித்த புண்ணிய பூமியை ஆலயமாகப் பொலியச்செய்து சைவசமயத்துக்குப் பெருந்தொன்டு ஆற்றியுள்ளார்கள்.

இவர்கள் “திருமுறை கலாநிதி” என்ற விருதினை 1966ஆம் ஆண்டு தொடங்கினார்கள். அதுமுதல் சீகாழி “திருமுலைப்பால் விழா”வில் இளம் ஒதுவார் ஒருவருக்கும், திருவாழூர் “சித்திரைச் சதயத்தில்” முதிய ஒதுவார் ஒருவருக்கும் இவ்விருது வழங்கப்பட்டுவருகிறது.

இவர்கள் காலத்தில்தான் 1984ஆம் ஆண்டு சைவசமயத்துக்கென்று ஓர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் தொடங்கப்பெற்று “அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம்” என்ற பெயருடன் நாளதுவரை இயங்கி வருகிறது.

சைவ சித்தாந்தத்துக்கென்று மாலைநேரக் கல்லூரி ஒன்றையும் இவர்கள் நடத்தினார்கள். தற்காலத்து, சில இடங்களில் நடக்கும் சித்தாந்த பயிற்சிகள் புத்தகத்தைப் பார்த்தே பரீட்சை எழுதும் அளவுக்கு உள்ளன. ஆனால் சுவாமிகள் தொடக்கிய கல்லூரியில் மிகக் கடினமான முறையில் மாணவர்கள் சித்தாந்த பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள்.

இவர்களது வாழ்நாள் சாதனையாகக் கருதுவது “பன்னிரு திருமுறைகளையும் உரையுடன் ஒரே பதிப்பாக வெளியிட்டமை” ஆகும். இவ் வெளியீட்டு நிகழ்வைத் தில்லை ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் நடத்தினார்கள். அச்சமயம் இவர் தம் பூசை பெட்டகத்துடன் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் தங்கியிருக்கும் தவழுமடையவராக விளங்கினார்கள்.

1980ஆம் ஆண்டு “குருஞானசம்பந்தர் பணிமன்றம்” என்ற பெயரில் இவர்கள் ஏற்படுத்திய அமைப்பின் மூலம் பல்வேறு கல்விச்சாலைகள் ஆத்தினத்தின் மூலமாக நடத்தப்பெற்றுவருகின்றன.

சமய சந்தான ஆசார்யர்கள் குருபூசை, சொக்கநாதசுவாமி பூசை, ஞானசம்பந்தம் பதிப்பு, ஞானபூர்வ சுவாமிபூசை, மகாலட்சுமி தூர்க்கா பூசை முதலியவைகள் இனி எக்காலத்திலும் முட்டின்றி நடக்க அவ்வப் பெயர்களில் நிரந்தர வைப்பு நிதிகள் வைத்து அறக்கட்டளை நிறுவிய பெருமை இவர்களையே சேரும்.

சிதம்பரம் சபாநாயகர் கோயிலுக்கு பல கைங்கரியங்களை இவர்கள் நாளதுவரை செய்கின்றனர். தில்லை கனகசபையில் தினந்தோறும் நெய்தீபம் ஏரியும் வகையில் நிரந்தர வைப்பு நிதியுடன் கூடிய அறக்கட்டளை நிறுவியுள்ளார்கள். இதேபோல, ஆரூர் தியாகேசர் சந்திதிக்கும் தருமை சொக்கநாதசுவாமி சந்திதிக்கும் நெய்தீப அறக்கட்டளை நிறுவி அவை நாளதுவரை சிறப்பாக ஓளிலீக்கின்றன.

தில்லை திருமூலட்டான லிங்க பரமேஸ்வரருக்கு தினப்படி அன்னாபிஷேக அரிசி, நிவேதனப் பொருள்கள், அபிஷேகப் பொருள்கள், வஸ்திரங்கள் முதலியவற்றை வழங்க கட்டளை நிறுவி அதுவும் நாளதுவரை இவர்கள் முயற்சியால் நடைபெறுகின்றது. தில்லைக் கோயிலுக்குள் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் வடமேற்கில் அமைந்துள்ள சமயாசாரியார், சந்தானாசாரியார் திருமுறை கோயில்கள் இவர்கள் முயற்சியால் எடுப்பிக்கப்பெற்று மாத

நடசத்திரங்கள் ஆண்டு நடசத்திரங்கள் வழிபாடு உற்சவம் நடக்க ஏற்பாடு செய்தவர்கள் இவர்களேயாவர்.

திருக்கானாட்டு முள்ளார், சேய்ஞ்ஞலூர், எருக்கத்தம்புலியூர், திருக்கடம்பூர் முதலிய ஆலயத் திருப்பணிகளில் பெரும்பங்கு கொடுத்து நடத்தியுள்ளார்கள். திருக்கடவூர், புள்ளிருக்குவேளூர், சீகாழி போன்ற தலங்கள் திருப்பணி செய்யப்பெற்றுப் பசுமடங்கள் அமைக்கப்பெற்றன.

வேதாரண்யம் இராஜகோபுரம், திருப்புகலூர் அப்பர் சந்திதி மண்டபம், திருமருகல் இராஜகோபுரம், திருவிளையாட்டம் கோசாலை, திருந்துதேவன்குடி நடராஜர் சபை, முன் மண்டபம், பந்தணைநல்லூர் பெரியபிரகாரத் திருமதில், விருத்தாசலம் கண்டராதித்தர் கோபுரமும் தேர்த்திருப்பணியும், திருப்பழனம் இராஜகோபுரம், திருவாழ்கொளிபுத்தூர் சுவாமி விமானம், காட்டுமன்னார்குடி சுவாமி விமானம், கஞ்சநூர் கரதத்தர் கோயில், இடைமருது சித்திர பிரகாரம், ஆரூர் தெற்குக் கோபுரம், செம்பொன்பள்ளி குமரகோயில் பிரகாரம், மேலும் கரவீரம், மேலப்பாதி, தலைச்சங்காடு என்னும் பல ஆதீனம் சாராத ஆனால் பாடல்பெற்ற கோயில் திருப்பணிகளுக்கு பெரும் பொருள் அளித்தவர்கள் இவர்களாவார்.

ஆதீனக் கோயில்களான திருமுல்லைவாயில், சீகாழி, கடவூர், புள்ளிருக்குவேளூர், திருக்குவளை, பேரளம், திருப்பணந்தாள், திருப்பறியலூர், திருவையாறு, தருமபுரம், திருநன்னாறு, திருபுவனம் என்னும் பல தலங்களில் கும்பாபிஷேகம் செய்துள்ளார்கள். ஆதீனத்தின் விளநகர் தலத்தில் தற்போது பெரும் பொருட்செலவில் திருப்பணிகள் நடைபெறுகின்றன. ஏனைய தலங்களுக்கான திருப்பணிகள் தொடங்கவுள்ளன.

பஞ்சாக்கை என்னும் வைப்புத்தலம் திருக்கடவூர் அருகே சிதைந்து மறைந்துபோயிற்று. அதனை மீட்டுருவாக்கி குடமுழுக்காற்றவும் சமீபத்தில் திருப்பணி தொடங்கியுள்ளார்கள்.

சுவாமிகள் நூற்றாண்டு நெருங்கும் காலத்திலும் திருமுறைகளை நுட்ப திட்பங்களுடன் நுணுக்கமாக விளக்கவல்லவர்கள் ஆவார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்ந்த சம்பவங்களையும் நினைவில் வைத்து எடுத்துக்காட்டிப் பேசுவார்கள்.

சைவ சித்தாந்த சமயத்துக்கென்று ஒரு தனிப் பல்கலைக்கழகம் உண்டாக்கி அதற்கு “மெய்கண்டான் சைவ சித்தாந்தப் பல்கலைக்கழகம்” என்று பெயர்வைக்கவேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் தற்போதைய கனவு; திட்டம். இப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவும் முயற்சிகளும் சிறிது சிறிதாகத் தொடங்கப்பெற்றுள்ளன.

இது நிகழ்ந்தால் உலகத்திலேயே சமயத்தைப் போதிப்பதற்கு என்று ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவிய பெருமை தமிழுலகத்துக்குக் கிடைக்கும். அதனில் உலக சமயங்கள் அனைத்தையும் பற்றியும் பாடங்கள் இடம்பெறவேண்டும், அனைத்திலும் தலைசிறந்த சமயம் சைவசமயமே என்று படிப்பவர்கள்புரிந்துகொண்டு வாழவேண்டும் என்பது சுவாமிகள் என்னம்.

சுவாமிகளுக்கு மரபுகளை மீறி எதிலும் புதுமைகளைப் புகுத்துவதில் உடன்பாடு கிடையாது. அதேசமயம் மரபு மீறாத புதுமைகளை அங்கீரிக்கவும் இவர்கள் தயங்குவதில்லை. இந்த நூற்றாண்டிலும் செல்போனில் பேசாத ஒருவர் இருந்தார்கள் என்றால் அவர் இவர்கள்தான். சமயத்தைப் பற்றிப் விளக்கும் பேச்சாளர்கள் வீண்கதை பேசி, சிரிப்புக் காட்டிக்கொண்டிருப்பது என்பது இவர்களுக்குப் பிடிக்காத ஒன்று. பெரியபூராணப் பாடல்களை எடுத்துக்கூறி அவற்றிலுள்ள

நுட்பங்களை விளக்கி இதையெல்லாம் பேச்சாளர்கள் மக்களிடத்தில் கொண்டுசெல்லவேண்டும் என்பார்கள்.

எந்தத் தேவாரப் பாடலானாலும் அதன் முதற் சொல்லைக் குறிப்பிட்டால் முழுப் பாடலையும் கூறி விளக்குவார்கள். நாயன்மார்களில் அப்பர் பெருமானின்மீது தனி ஈடுபாடு உண்டு. நாயன்மார்கள் பற்றிப் பேச்சு எழுந்தால், முழுச் சரிதத்தையும் கூறி அதில் உள்ள நுட்பங்களை விளக்கி இவற்றையெல்லாம் மக்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என்பார்கள்.

ஒருமுறை திருவாழுர் பிரசாதம் எடுத்துச் சென்றபொழுது அடியேனுக்குக் கடுமையான பசி. ஆனாலும் வெளிப்படுத்திக்கொள்ளாமல் இரவு 11 மணியளவில் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கும் பொருட்டுக் காத்திருந்தேன். அது சுவாமிகள் தாக்காந்தி செய்யும் நேரம். ஆனாலும் வெளியில் நிற்கும் எனது பசியை அருளால் உணர்ந்தனர்போலும். தமது பணியாளரிடம் தாம் அருந்தி மீதமான கஞ்சியை வெளியில் காத்திருக்கும் அடியேனுக்கு வழங்குமாறு பணித்துள்ளார்கள். ஆயினும் பணியாளர் வேறு ஏதோ பணியால் மறந்துவிட்டனர் போலும். அடியேன் பிரசாதம் எடுத்துக்கொண்டு சந்திதானத்தின் முன்பு சென்றவுடன், முதலில் “சாப்பிடங்களா?” என்றுதான் கேட்டார்கள். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. உடனே பணிவிடையாளரை அழைத்து மெலிதாகக் கடிந்துகொண்டார்கள். உடனே அவர் அந்த இரவு வேளையிலும் “குடாகப் பால் காயவைத்து” அடியேனுக்கு வழங்கினார்கள். சுவாமிகள் என்னிடம், “முதலில் அதைக் குடித்துவிட்டு வாருங்கள்” என்று என்னை அனுப்பிவைத்த பிறகுதான் அப்பரடிகள் பூசைப்பிரசாதம் பார்த்தார்கள்.

அவர்களது அருளாற்றலை அடியேன் உணர்ந்துகொண்ட தருணம் அது. என்னால் என்றும் அவர்களது அருளாற்றலை அடியேன் உணர்ந்துகொண்ட தருணம் அது. என்னால் என்றும் மறக்கவேமுடியாத அற்புதமாகவே அதனைக் கருதுகிறேன்.

அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்பதே பெருமை. இன்று இவர்தம் பெருமை அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்பதே பெருமை. அவர்கள் பற்றிச் சுவாமிகளிடம் கூறினால் “மௌனம் கலகநாஸ்தி”; அமைதியாக இருங்கள் என்பார்கள்.

சுவாமிகளின் அருட்கடாட்சம் அனைவருக்கும் பாத்திரமாகவும் தருமையாதீன் சயிலாதி மரபு மேன்மேலும் தழைத்தோங்கவும் பொன் மன்றுள் நாளும் நடித்திருக்கும் தில்லை சபாநாயகத்தை இறைஞ்சுக்கின்றோம்.

நன்றி: தருமையாதீனம்
தகவல்: முனைவர் சாரதா நம்பி ஆரூர்

**“தன்கடன் அடியேனையுந் தாங்குதல்
எனகடன் பணிசெய்து கிடப்பதே”**

திருப்பொள்ளுாசல்

உன்னற் கரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும் அனி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையுமாட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ

Thirukural Stories

శ్రుక్కుల కథకలు

- சாவித்திரி ஆனந்தன்

நடவுநிலைமை

அகிகாரம்: 12

குறள் : 115

Chapter: 12

Verse: 115

கேடும் பெருக்கமும் இல்லை நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி

பொருள்: கேட்டும் ஆக்கமும் வாழ்வில் இல்லாதவையல்ல. ஆகையையால் நெஞ்சில் நடுவு நிலை தவறாமல் இருப்பது சான்றோர்க்கு அழகு.

Meaning: Ups and downs are but common in life. Equity in thought and action is virtue of the wise.

பதினெட்டு நாள் குருவேத்திரப் போரில், பதினான்காவது நாள் அது. இன்று அதிகளவினாலான கெளரவர்களை நாம் அழித்திடுவோம் என்று பாண்டவர்கள் அன்று காலையில் உறுதி எடுத்துக் கொண்டார்கள். அப்போகு பாக்காவி கிருஷ்ணனிடம் கேட்டான்:

"கண்ணா! அனைத்தும் அறிந்தவன் நி: இந்தப் போரை நடத்துபவனும் நி; கொல்பவனும் நி! நியே எல்லாம் அறிவாய்! சொல்.. இன்றைய போரில் யார் யார் கொல்லப்படுவர்?"

அனைவரும் கண்ணுடைய பதிலை ஆவலோடு எதிர்பார்த்தார்கள். கண்ணன் சிரித்தான், ஆனாலும் “பாஞ்சாலி...! எல்லாவற்றையும் அறியும் ஆவல் உனக்கு, சொல்கிறேன் கேள்!. மிக மிக நல்லவன் ஒருவன் இன்று கொல்லப்படுவான்” என்றார் கிருஷ்ணர்.

அனைவராலும் நல்லவன் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவன் யுதிட்டிரன் அல்லவா? பாஞ்சாலி கண்ணோரோடு யுதிட்டிரனை நோக்கினாள். அன்றுடன் அவள் கணவனின் வாழ்க்கை முடிந்து போகிறதா?

தன்னுடைய பதிலில் விளைந்த எதிரொலி பற்றி ஏதுவுமே பொருப்படுத்தாத கண்ணன் விரைந்து சென்று அருச்சுனனுடைய தேரோட்டியாகப் போர்க்களம் நோக்கித் தேரைச் செலுத்தினான்.

“போர்க்களம்”

“விகர்ணா! எனக்கு முன்பாக வந்து நிற்காதே; போய்விடு. உன்னைக் கொல்வதற்காக நான் இங்கே வரவில்லை. உனது அவர்ன்மாராகிய துரியோதனனையும் துச்சாதனனையும் கொல்லவே வந்தேன்” என்று விகர்ணனைப் பார்த்து பிம்மி சொன்னான். விகர்ணன் பெரிதாகச் சிரிக்கான்.

“ஏய் பீமா..! என்னைக் கொன்றுவிட்டு அதன் பிறகு அவர்களைக் கொல்ல உண்ணால் முடியாது? பயப்படுகிறாயா?”

"பயமா? எனக்கா? உன்னைப் பார்த்தா? மிகப்பெரிய வேட்க்கை. பயக்தினால்ல.. உன் மீது

கொண்ட அன்பினால்.. நான் உன்னைக் கொல்ல விரும்பினால்கூட எனது கதாயுதம் அதை அநுமதிக்காது. அன்று துரியோதனனின் சபையில் நீ நடந்துகொண்டதை என்னுடன் எனது கதாயுதமும் பார்த்தது அல்லவா? ஆதனால்தான். நீ போய்விடு விகர்ணா!”

விகர்ணன் மீண்டும் சிரித்தான்.

“என்ன சொல்கிறாய் பீமா? எப்பொழுது என்ன நடந்தது? எதனால் நீ இப்படிச் சொல்கிறாய்? உனது கதாயுதமும் என் மீது அன்பும் மதிப்பும் கொள்ளும்படி என்ன நடந்தது?”

“அன்று பலர் கூடியிருந்த சபையிலே, அண்ணன் துச்சாதனன் பாஞ்சாலியின் ஆடையைக் களைய முற்பட்டபோது நீ ஒருவன் மட்டும்தான் நியாயத்தின் பக்கம் நின்று இந்தக் காரியத்தை நிறுத்துங்கள் என்று உரத்துக் குரல் கொடுத்தவன். உனது சகோதரன் அதை விரும்பமாட்டான் எனத் தெரிந்தும் நீ மானபங்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணுக்காக வாதாடினாய். கதாயுதத்தினால் உன்நெஞ்சைப் பிளக்க என் மனம் இடம் தரவில்லை. தயவு செய்து இங்கிருந்து போய்விடு. அல்லது உனக்கு இன்னொரு வழி சொல்கிறேன்”.

“என்ன அது?” விகர்ணன் கேட்டான்.

“நீ பாண்டவர் பக்கம் வந்து ஜவருடன் ஆறாகிவிடு.. உனக்கு முடிகுட்டி நாடாளவைக்கும் ஆவல் எனக்குள் ஏற்படுகிறது”.

“ஓ பீமா!, நான் நடுவுநிலையானவன் என்று நீதானே சொன்னாய்! உண்மைதான். நான் என்றும் அப்படித்தான் இருப்பேன். ஒரு பெண்ணுக்கு அவமானம் நேர்ந்தபோது நான் நியாயத்தின் பக்கம் நின்று குரல் கொடுத்தேன். என் சகோதரன் செய்வது சரியா? பிழையா? என்பதற்கு அப்பால் இன்று நான் அவன் பக்கமே நிற்கவேண்டியது எனது கடமை. கேவலம் ஒரு நாட்டுக்காகவும் முடிக்காகவும் அவனை விட்டு நான் வருவேன் என்று நினைத்தாயா? ஏன்னை நீ கொன்றபின்தான் அவனிடம் நீ செல்லமுடியும்”.

பீமனுக்கு கோபம் ஏற்பட்டது. தான் விரும்பாமலேயே தனது கதாயுதத்தால் விகர்ணனைத் தாக்க ஆரம்பித்தான். புன்சிரிப்புடன் சாவை அணைத்துக்கொண்ட விகர்ணனை பீமன் வியப்புடன் பார்த்தான்.

மாலை வந்ததும் போரை நிறுத்திப் பாண்டவர்கள் பாசறைக்குத் திரும்பினார்கள். ஜவரும் திரும்பிவருதல் கண்டு பாஞ்சாலி வியப்படைந்தாள்.

“கண்ணா! மிகவும் நல்லவர் ஒருவர் இன்று கொல்லப்படுவார் என்றாயே? கொல்லப்பட்டது யார்? மிகவும் நல்லவர் என்று அணைவராலும் போற்றப்பட்டவர் யுதிட்டிரன் தானே? அப்படியானால் அவரை விட நல்லவர் யார்?

சிரித்தபடியே தன் கைவிரல்களால் புல்லாங்குழலைத் தடவியபடி கிருஷ்ணன் சொன்னார்:

“பாஞ்சாலி! நல்லவர்கள் மத்தியில் நல்லவராகவிருப்பது சிரமமன்று. ஆனால் தீயவர்கள் நடுவில் நல்லவராகவிருப்பது மிகவும் சிரமம். விகர்ணன் அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்லவன். உன் மானம் காப்பதற்காக எதிரணியிலிருந்து குரல் கொடுத்தான். தன் அண்ணன் கெட்டவனே ஆனாலும் அவனுக்காக உயிர்கொடுப்பது தருமமே என்று எண்ணியிருக்கிறான். கெட்டவர்களிடையேயும் நல்லவனாக வாழ்ந்த இவனைவிட நல்லவர் வேறு யார் பாஞ்சாலி?”

யுதிட்டிரன் இதை ஆதரித்தார். விகர்ணனுக்காகப் பீமன் இரு கரம் கூப்பி வணங்கியபோது அவன் கையிலிருந்த கதாயுதம் வெட்கத்தோடு கீழே சாய்ந்தது.

It was the 14th day of the well known Kurushetra war of 18days. “ Today we will get rid of many people from the Gowrawas” was the oath taken by the Pandavas on that morning.

Panchali asked Krishna, "Kanna! You are the one who knows everything and you are the one who conducts the war. Everything is you. Tell me.. who will be killed today and by whom?" All were anxious to hear Kanna's reply. Krishna laughed and said, "You are very curious Panchali to know everything. Good. Let me say..! A very good person is going to be killed in the war front today".

Panchali sorrowfully looked Yudhishtra with tears in her eyes. Since Yudhishtra was accepted by all as a very good person ever, will today be the end of Yudhishtra's life?

Krishna, not concerned about the reflection by his reply, immediately left the place and went towards the war front as the driver of Arjuna's Car.

At the Battle field.....

"Vikarna! Do not come in front of me. Go away. I am here not to kill you but to kill your brothers Duryodhana and Dushadana" Bheema said to Vikarna.

Vikarna laughed loudly.

"Why Bheema? Why can't you kill me and then kill them?. Are you afraid?".

"Afraid? Me? On seeing you? It is a good joke! Not due to fear but due to the affection and respect towards you. Even if I wish to kill you, "Kadayutham"(weapon) won't allow me to do so".

Again Vikarna laughed.

"Bheema! What do you say? What happened and when? What is the need for your weapon to pay respect and love to me?".

"On that day, in front of so many people at the palace, your brother Dushadana tried to take off Panchali's clothes, you are the only one who raised your voice saying," stop that injustice!" without even thinking that Duryodhana might get angry with you. You were only worried about the injustice done to a woman. I don't like to break your heart by the "Kadayutham", please go away. Else I can suggest you an alternative".

"What is that suggestion"?

"You come to our side and be the sixth brother with us. The kingdom and crown will be yours."

"O, Bheema! You just told me that, I am a person of justice. Exactly! I will be always like that. When a woman's dignity was being plundered, it was proper that I had to fight against it and did so. Today, in this war, my brother Duryodhana, whether he is right or wrong, I have to support and stand by him. After all, for a crown and kingdom, do you think I will agree with your idea? No. After killing myself only you can reach my brothers!".

Bheema got angry . He began to attack Vikarna with his Kadayutham even though he never intened to do so. He was surprised to see Vikarna welcoming his death with a smile.

War was stopped in the evening. Pandavas returned to the camp, when, Panchali was relieved to see Yudhishtra coming back safe. She asked Krishna, "Kanna! Who was the very good person who died today? Is there anybody better than my husband Yudhishtra?".

Kanna tapping the flute by his fingers and said, "Panchali. It is not difficult to be good among the good people. But it is very difficult to be good among bad people. Vikarna was such a good character among Gowravas. As such, he was the better person than Yudhishtra".

Yudhishtra also agreed with this.

When Bheema raised his hand and prayed Vikarna, the Kadayutham in his hand dropped down in shame.

கண்ணமும் தாத்தாவும்

முத்து

கண்ணன் இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடம் செல்லத்தொடங்கி ஒரு தவணை (Term) முடியப் போகிறது. தாத்தாவுக்கு ஒரு தவணை எப்படி ஓடிப்போய்விட்டது என்று நினைக்கவே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கண்ணனுக்கும் பாடசாலைக்குப் போகும்போது உடன்செல்ல சில நண்பர்கள் கிடைத்துள்ளார்கள். ஆனாலும் தாத்தாவுக்குக் கண்ணனைத் தனியே அனுப்புவதில் முழு விருப்பம் இல்லை. அதனால், தானும் பள்ளிக்கூடம் போவதுபோலக் கண்ணனுடன் கூடவே புறப்பட்டுவிடுவார். அவருக்கு அது ஒரு நல்ல பொழுதுபோக்காகவும் ஆகிவிட்டது. ஒரு நாள், காலையில் கண்ணன் பள்ளிக்கூடம் செல்லப் புறப்படுகிறான்.

கண்ணன்: தாத்தா! இனிமேல் நான் என் நண்பர்களுடன் கவனமாகப் போய்வருகிறேன். நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம்.

தாத்தா: இல்லையோ கண்ணா! இப்போது குளிர்காலம். நீ காலையில் 7.45 மணிக்குப் புறப்படும்போது இருட்டாக இருக்கிறது. எங்கள் தெருவில் மக்கள் நடமாட்டமும் குறைவு. பின்னேரம் வரும்போதும் இருட்டாகிவிடுகிறது. நான் வீட்டிலே சும்மாதானே இருக்கிறேன்!

கண்ணன்: நீங்கள் காலையில் டிவியில் செய்திகள் பார்ப்பீர்கள். அல்லது கோயிலுக்குப் போவிர்கள். மாலையிலும் நல்ல பிடித்த நிகழ்ச்சிகள் பார்ப்பீர்கள். அதை “மிஸ்” பண்ணமாட்டார்களா?

தாத்தா: உன்னைப் பள்ளியில் விட்டுவிட்டு வீடு வரும்போது வழியில் நான் கோயி லுக்குப் போவேன். தவறவிட்ட நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் பின்னர் என் மடிக் கணினியில் பார்ப்பேன். உன்னைப் பள்ளிக்குக் கூட்டிச்செல்வதும் கூட்டி வருவதும் எனக்குப்பிடித்த சந்தோஷம் தரும் ஒரு விஷயம் கண்ணா!

கண்ணன்: எனக்கும் சந்தோஷந்தான் தாத்தா. ஆனால் என் நண்பர்கள் எல்லோரும் தனியத் தாங்களாகவே வருகிறார்கள். நான்மட்டும் உங்களைக் கஷ்டப் படுத்துவது போல இருக்கறது தாத்தா.

தாத்தா: கண்ணா! நீ முன்பு அதிகநேரம் வீட்டில் இருப்பாய். உன்னோடு பேச அதிக நேரம் இருக்கும். இப்போது நீ போய் வருவதற்குள் அதிக நேரம் போய் விடுகிறது. அதோடு வந்தவுடன் வீட்டுப்பாடம் செய்வாய். நேரமில்லை. ஆதனால் நான் உன்னுடன் வந்தால் போகும்போதும் வரும்போதும் வழியிலே பேசலாம் அல்லவா கண்ணா

கண்ணன்: ஒமோம் தாத்தா! அது உண்மைதான். நான் அதை யோசிக்கவில்லை. பள்ளிக் கூடம், பின்னர் வீட்டுப்பாடங்கள், இப்போது எல்லாப் பாடங்களிலும் வீட்டு வேலை தருகிறார்கள். அதைச் செய்வதிலேயே நேரம் போய்விடுகிறது.

தாத்தா: இனி முன்னரைவிட அதிகம் படிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு வருடமும் வகுப்பு மேலே போகப் போக, பாடங்களும் அதிகமாகும் கண்ணா!

கண்ணன்: அப்படியா தாத்தா! இப்போதே பாடங்களைத் திருப்பிப்படிக்கவும் வீட்டுப்பாடம் செய்யவும் நேரம் போய்விடுகிறதே.

தாத்தா: நீயும் ஒவ்வொருநாளும் வளர்கிறாய் கண்ணா. உடம்பு வளர, உன் மூளையும் வளரும். அநுபவம், அறிவு கூடும். ஆகவே படிப்பதில் கண்டம் இருக்காது. உண்ணால் முடியும்.

கண்ணன்: ஓம் தாத்தா! நீங்கள் சொல்வதும் சரிதான். நான் அதைப்பற்றி யோசிக்க வேயில்லை. உங்களைப்போல ஒரு தாத்தா அருகில் இருப்பது நல்லதுதான். எனது சந்தேகங்களுக்கு உடனேயே பதில் கிடைத்துவிடுகிறதே.

தாத்தா: அதற்குத்தானே அம்மா, அப்பா, தாத்தா, பாட்டியென்று நாங்கள் எல்லோரும் திருக்கிறோம். அம்மாவும் அப்பாவும் வேலைக்குப் போவதால், அவர்களால் உன்னோடு எப்போதும் பக்கத்தில் இருக்க முடியாது. நானும் பாட்டியும் அதிகமான நேரம் ஓய்வாக விட்டிலேயே இருக்கிறோம். உன்னோடு பேசவது, நேரம் போக்குவது எங்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. நல்ல பொழுதுபோக்காகவும் இருக்கிறது.

கண்ணன்: ஓம் தாத்தா! எனக்கு நீங்கள் இருப்பதுபோல என் நண்பர்கள் பலருக்குத் தாத்தா பாட்டி அருகில் இல்லை. சிலருக்குத் தாத்தா பாட்டி இலங்கையில் இருக்கிறார்களாம். சிலருக்கு வண்ணடனில் இருந்தாலும் தூரத்தில் இருக்கிறார்களாம். சிலர்தான் என்னைப்போல அதிர்வட்சாலிகள்.

தாத்தா: ஊரிலே என்றால் சொந்தபந்தங்கள் எல்லோரும் அருகருகாக இருப்பார்கள். அடிக்கடி சந்திக்கலாம். ஒரே ஊரிலேயே இருப்பார்கள். சித்தப்பா, பெரியப்பா, மாமா, மாமி என்று எல்லோரும் அன்பாக இருப்பார்கள், ஒருவர்க்கொருவர் உதவியாக, ஆதரவாக இருப்பார்கள். அக்கறையுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

கண்ணன்: இங்கும் நாங்கள் உறவினர்களைச் சந்திக்கிறோம்தானே தாத்தா?

தாத்தா: பிறந்தநாள், அல்லது வீட்டில் ஏதாவது விசேஷம் என்றால்தானே சந்திக்கிறோம் கண்ணா. அப்போது அவர்களுடன் நெருக்கமாகப் பேச நேர அவகாசம் அவ்வளவாகக் கிடைப்பதில்லை.

கண்ணன்: ஓம் தாத்தா! பெரியவர்கள் நீங்கள் ஒன்றாக இருந்து பேசவர்கள். நாங்கள் விளையாடுவோம் அல்லது மீண்டும் பார்ப்போம். உண்மைதான் தாத்தா.

தாத்தா: பிறகு Bye சொல்வோம், அவ்வளவுதானே!

- கண்ணன்:** (தாங்கமுடியாத சிரிப்புடன்) சரியாகச் சொன்னீர்கள் தாத்தா.
- தாத்தா:** இப்படிச் சந்திப்பதே பெரிய விஷயந்தான் கண்ணா. எல்லோருக்கும் ஒயாத வேலை, விட்டுவேலை, என்று நேரம் போய்விடுகிறது. ஏனென்றால் எல்லோரும் எப்போதும் Busy.
- கண்ணன்:** ஒம் தாத்தா! என்னைப்போலச் சிறுவர்களும் இப்போது Busy. எல்லோருமே Busy Busy என்றுதான் சொல்கிறார்கள் தாத்தா.
- தாத்தா:** ஏன்? இப்போது நீகூட Busy ஆகிவிட்டாய். போகப்போக இன்னும் Busy ஆகி விடுவாய். என்னோடு பேசவே நேரமில்லாது போய்விடும்.
- கண்ணன்:** நீங்கள்தானே என் உற்ற நண்பன் தாத்தா. எப்படி நேரம் இல்லாதுபோகும்?
- தாத்தா:** ஓ! அப்படியா கண்ணா! (சிரித்துக்கொண்டே) சந்தோஷமாய் இரு கண்ணா. அதோ பஸ் வருகிறது. போய் ஏறுவோம்.
(இருவரும் பேருந்தில் ஏறி அமர்கின்றனர். காலை நேரம், பஸ்ஸில் அதிக கூட்டம் இல்லை. பள்ளிக்குக் கிட்டப் போகப்போக பஸ்ஸில் இடமிருக்காது. மாணவர்களால் நிரம்பிவழியும்)

- கண்ணன்:** தாத்தா, எனக்கு இப்போது சில நல்ல நண்பர்கள் கிடைத்துள்ளார்கள். அவர்களுள் ஒரு நண்பனை எனக்கு நன்றாகப் பிடித்திருக்கிறது. அவனும் என்னுடன் எப்போதும் அன்பாக இருப்பான். கேட்காமலே உதவி செய்வான்.
- தாத்தா:** கேட்காமலே உதவி செய்யவன்தான் உண்மையான நண்பன் கண்ணா. ஒரு நல்ல நண்பனே ஒருவருக்கு எப்போதும் தேவை. திருக்குறளில் ஒரு அதிகாரம் நட்பைப்பற்றிச் சொல்கிறது. அதில் ஒரு குறளைச் சொல்கிறேன், கேள்.
- கண்ணன்:** ஓ! அப்படியா! வள்ளுவர் friendship பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறாரா? எங்கே அதைச் சொல்லுங்கோ.
- தாத்தா:** திருவள்ளுவர் மனிதர்களுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார் கண்ணா. நட்பு என்ற அதிகாரத்தில் வரும் பத்துக் குறள்களுள் முதலாவதைச் சொல்கிறேன் கேள்!
- செயற்கரிய யாவுள் நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள் காப்பு

நட்பைவிட ஒருவர் செய்யக்கூடிய சிறந்த செயல் எதுவாக இருக்கும்? என்கிறார் வள்ளுவர்.

கண்ணன்: ஏன் அப்படிச் சொல்கிறார்? What does he mean by that?

தாத்தா: நட்புக்கொள்வதைவிடச் சிறந்த செயல் வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதுதான் அதன் பொருள் கண்ணா! நல்ல நட்பு ஒருவருக்குக் கிடைத்துவிட்டால் வேறு பாதுகாப்புத் தேவையே இல்லை என்கிறார்.

கண்ணன்: யாவுள காப்பு என்றால் என்ன கருத்து?

தாத்தா: அந்தக் குறளில் அது இன்னொரு கேள்விமாதிரி இருக்கிறது. ஒருவருக்கு நட்பைவிடப் பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடியது என்ன? எங்களைச் சிந்திக்க வைக்கவே இந்தக் கேள்வி. இதற்கு என்ன விடை சொல் பார்ப்போம்?

கண்ணன்: நட்புத்தான் பாதுகாப்பு, அதைவிட வேறொன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன் தாத்தா.

தாத்தா: சரியாகச் சொன்னாய் கண்ணா! நீ கெட்டிக்காரன். நல்ல நண்பர்கள் இருப்பவர்களுக்கு வேறு ஒருவராலும் துப்பம் வராது. ஏனென்றால் அவர்கள் எப்போதும் உதவி செய்யத் தயாராக இருப்பார்கள். அதனாலோதான் நீயும் வகுப்பில் நல்ல நண்பர்களை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

கண்ணன்: அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்கிறேன் தாத்தா. ஆரம்பப் பள்ளியில் எனக்கு நிறைய நண்பர்கள் இருந்தார்கள். சிலர் மிகவும் நல்லவர்கள். நான் கேட்காமலேயே உதவி செய்வார்கள்.

தாத்தா: எல்லோரிடமும் அஸ்பாகப் பழகவேண்டும். முடிந்தவரை மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். கொஞ்ச நாள் போனால் உனக்கே யார் நல்லவர், யார் நல்லவர்ல்லாதவரேன்று உனக்குத் தெரியவரும். யார் உன்னாடன் ஒத்துப் போகக்கூடியவர்கள் என்று நீ கண்டுபிடித்துவிடலாம். நல்ல நண்பர்களை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது எப்பதற்கும் திருக்குறள் இருக்கிறது கண்ணா! இதோ பள்ளிக்கூடமும் வந்துவிட்டது இறங்கவேண்டும் கண்ணா. (பள்ளிக்கு அருகி வருள்ள பஸ் தரிப்பில் இருவரும் இறங்குகின்றனர்)

கண்ணன்: கவனமாக வீட்டுக்குப் போங்கோ தாத்தா.

தாத்தா: நீயும் கவனமாகப் படி. சாப்பாட்டுப் பெட்டி எடுத்துக்கொண்டுந்தாயா?

கண்ணன்: பாட்டி எல்லாம் எடுத்து வைத்துவிட்டா தாத்தா. மலை தாத்தா

தாத்தா: சரி! நான் பிறகு உன்னைக் கூட்டிப்போக வருகிறேன்.

(கண்ணன் பள்ளிக்கூடத்துள் போக, தாத்தா வீடு திரும்புவதற்குத் தெருவின் மறுபக்கம் உள்ள பஸ் தரிப்பை நோக்கிப் போகிறார்)

St. ARUNAGIRINATHAR - THE COMPASSIONATE REFORMER

PLACES HIMSELF IN THE PITIABLE CONDITION OF THE PEOPLE

S. Selvapaskaran

Through the ages various seers and saints have appeared from time to time for the redemption of mankind. Saint Arunagiri nathar of South India was one of them. He is one of the most profound and mystical saints of India. He is the foremost among the acharyas of Kaumaram, which is one of the six cults of Hinduism.

The compositions of St. Arunagirinathar go under the name of "Tiluppugazh" which mean praise (Pugazh) of the Lord (Tiru)." These hymns are noted for their profundity and mystical import. They are realistic and theistic in outlook. They are full of spiritual melancholy, remorse and precise instructions to attain Lord Muruga. In his works, St. Arunagiri places himself in the pitiable condition of the people, with the intention of educating them. Hence we find in the Tirupugazh "Avaguna viraganai, 'Odu muttamizh',etc., St. Arunagirinathar condemning himself as a fool, sinner and ignoramus.

The Tirupugazhs are about sixteen thousand (16,000) in number. Each Tirupugazh is divided into two parts. The first half generally varies in its purpose and descriptions. Some of them are full of gratitude to the Lord for his compassion. Some describe the various diseases and agony that a person experiences in his old age. Others contain praises of God. But majority of them are a vehement criticism and severe condemnation of various weaknesses of men especially prostitution.

There is a general criticism about his abuses of public women. His infinite compassion towards humanity and his anxiety that every one should experience the bliss of God Realisation, makes him condemn such women who in his opinion are lifelong obstacles to spiritual progress.'

The latter half of Thirupugazh extols the glory of Lord Muruga and it appeal for Divine Grace which alone can rescue man from destruction

CONCEPT OF REALITY

Coming to St. Arunagiri's thoughts, the ideal of every individual should be to attain the state of God - Realisation or Anubhuti. This alone is of ultimate value. But why should one seek to attain this state? The answer is that this state alone will liberate man from sorrow and suffering. This state implies a direct experience of Reality and not a mere intellectual mode of apprehending it.

This leads us to the concept of Reality. Reality is "Satchidanand", according to St. Arunagirinathar. It is eternal and indestructible. In his Kandaranubhuti, he points out that it has neither form nor is it formless, it is neither existent nor non-existent, and it is neither darkness nor light. It is not the panchabhatas which the world is composed of. In Kandar Alankaram he says: "It is not the sky, not the air we breathe, neither fire nor water. It has no shape, neither is it void". It is Lord Muruga Himself. In the Tirupugazh 'Ola marigal' he has brought out the nature of Reality. He

says, "The Vedas swear upon it as the unique one. It is second to none. It is beyond the comprehension of the most knowledgeable sages. The embodiment of the body soul and Universe. The one that is complete and faultless. The one beyond caste and creed. The eternal salvation".

In Kandar-Aubhuti, he points out that Reality can be apprehended only through 'Silence'. By 'silence', he means spiritual silence. Such a state can be obtained only by the death of individuality and ego. The Jiva should withdraw itself completely from externality and lose itself in God. At initial stages the Jiva may meditate and enjoy the bliss, but even this feeling is transcended in the higher state, when the Jiva gets absorbed in the Absolute. It is a state of non-thinking. There is a complete cessation of thought, speech, intellect and Avidya. Thus, there is a transition from Dwaita to Advaita in his philosophy. Such a state is within the reach of all. It is not an after-death attainment. The liberated soul sees everything as God.

TRANSITION FROM HEDONISM TO TRANSCENDENTAL BLISS

The Jiva should transcend the phenomenal world to attain the state of Anubhuti¹¹. Life in this world is illusory, it cannot be real for it is so short and uncertain. The Samsara may be attractive and desirable, but it is also a source of misery and agony. Family and wealth once obtained, lose their charm. Man cannot extricate himself from the fritters of worldly life, once he is entangled in it. He is completely lost. Besides, youth quickly degenerates into old age and disease. At this stage, instead of compassion, all that man gets is abuse from his own family. At death bed, the family, for whom he exhausted his entire life is more interested in his property. These facts have been vividly portrayed in the Tiruppugazh 'Arugununi'. He

says, "The dew on the leaf took shape. It lisped and played. The parents loved its childhood. The body grew; so also its wealth and desires. Suddenly there was a fall. Like a flickering light, the pleasures and affluence ended up. The diseases chased it. The near and dear avoided it. The Ghats invited it with open hands. Its strategy was of no avail. It lost complete sense of belonging. The end was nearing!"

In yet another Tiruppugazh he says, 'The hair turned grey. The teeth started rocking. The body was sagging and the life in it too! I was the laughing stock of women. My words and thoughts failed me. The doctors found me a nuisance and the closest wanted to know my assets. The last moments were approaching.'

Such a life of instability is what we mistakenly believe to be real and precious. This illusion is due to the avarana and viksepa Sakti of Maya, that we impose reality on the world and ignore¹² the real Absolute.

PURIFICATION OF MIND

To transcend this illusory world, purification of mind is absolutely essential. As William Blake says, "If the doors of perception were cleansed, everything will appear to man as if it is infinite". The mind regards the fleeting objects of the world as real. This results in desires, attachments and consequently bondage. Desire is the greatest obstacle in the path of liberation. It activates and agitates the sense, makes us victims to sinful deeds. Desires are insatiable. They gradually become passions and result in obsessive craving, which we cannot control. As a consequence of too much sense indulgence, we lose out wealth and beauty. They weaken man's will power and he performs acts unbecoming of his birth and prestige. Man

should realise the futility of his desires. Wealth, fame and family may belong to man as long as he survives, but will they accompany him on his final settlement? He will be born elsewhere with absolutely no connection to his, life. Hence one should not waste away his life in slogging for material benefits. Hoarding is sheer folly.

Our deeds in this birth will result in our rebirth. We will be caught in an endless cycle of birth and death. The sole means of being delivered from it is by taking refuge in God on whom this law of Karma does not operate.

ADVOCATION OF BHAKTI MARGKAM (sincere devotion)

A man who fixes his mind on God steadfastly is not shaken by the miseries of life. Divine grace alone can deliver man from the bondage of Samsara. One realises the inadequacy of human effort especially in overcoming sexual impulse which is the most powerful obstacle in man's spiritual progress. Even if the other desires are overcome, man is simply helpless in this case. So powerful is the intoxication of lust that even sages have not been spared and have fallen an easy victim to it. Hence to weak people as ourselves, the only resort is to surrender completely to God's grace. But this does not mean that we should remain idle expecting the grace of God. On the contrary, we should put in our entire effort to make ourselves eligible of receiving the Grace of God.

As an advocate of Bhakti markkam, St. Arunagirinathar emphasises on devotion and repentance. Repentance will wash away the bad effects and also inculcate in us, the determination, not to repeat them again. The Grace of God can be invoked by contemplation and complete surrender to the Divine Feet. In the Tiruppugazh 'Asai koor Bhaktanae', he brings out the following anal-

ogy beautifully. The garland of Tiruppugazh which has the mind as its flowers and knitted by the thread of Love, artistically by devout singing, should be offered by the aspirant at the feet of the Lord." Even the meanest have a chance of redemption through this method. The Lord may be incomprehensible but He is easily attainable to' His Bhaktas. In the Tiruppugazh, Urvai, Karuvali' he says, "uttering the word, 'Muruga' even once is sufficient to invoke His infinite compassion".

ACHIEVEMENT THROUGH SIMPLER METHOD OF SINCERITY OF DEVOTION AND MEDITATION

St. Arunagirinathar emphasises more on sincerity of devotion and meditation than on external worship. In Kandar alankaram (86) he says, 'Oh Yogis! You try to attain mukti through the torturous method of yogas, tapas and sanyasa, when it is possible to achieve it through the simpler method of sincere devotion'. It is not to be misunderstood that Arunagiri rejects all forms of external worship. He himself instructs people to engage in the study of scriptures, Japa, ceremonies, etc. All these are essential to draw the mind away from the world. They enable the mind to meditate without distraction. But they should be, performed for the sole reason of inculcating the Bhakti Bhava in the masses.

He strongly condemns external pomp and splendour in religious ceremonies. He was also completely against human and animal sacrifices which was prevalent in his days. According to him, all practices devoid of devotion are meaningless and hypocritical. Such practices cannot invoke the Lord's grace, for it is sincerity-and, not grandeur which is essential. The Lord lives in the heart of pure and spotless souls. Hence, vain are the ceremonials and austerities performed without Bhakti!

MORAL EXCELLENCE AND ETHICAL VIRTUES

Besides meditation, he also advocates moral excellence and ethical virtues. The aspirants should possess tranquil mind, utter detachment and sharp intelligence. A pure life will prepare him to receive the upadesha from his preceptor. To achieve this, he must constantly engage in charity.

1. Charity

St. Arunagirinathar lays strong emphasis on charity. In the Tiruppugazh, 'Kavadu Kothu' he says, "It is better to die than not give even the tiny morsel of food to one who needs it". Chaalone will free man from getting attached to the world of transient pleasures. Charity does not imply giving away of wealth only. We can impart our talents wisdom and knowledge Jnana Dhana is the highest form of charity since it persists and does not perish off. What we give will come back to us, magnified in thousand times. But charity should not be done with a feeling of pride, remorse or self-consciousness. We should give with a feeling of joy, humility and love of God. He also constantly emphasises on feeding the poor and needy folks. Our heart should bleed for the poor, for even they are creations of God. When we come to the stage of giving away our individuality to God, we will be able to break the bonds of Karma and cycle of rebirth.

2. Sathsang (spiritual talk)

He also emphasises on the company of virtuous men. We should render selfless service to these men. Wretched men under the influence of lust and wealth deserve to be treated with indifference. Man should also control his mind and not allow it to wander. A distraught mind results in sorrow. We should bring it to contemplate on the Lord's feet. We should control our senses, develop the attitude of infinite compassion and humility. Anger should be banished for it is

self-destructive. Pride should be given up. One should not even pride over ones' spirituality. Everything is due to the grace of God, we have nothing to be proud of. In the Tiruppugazh 'Eimal pirakkavum' he says, I am no one to be born nor to die. I cannot pray, I cannot worship, I cannot enjoy nor suffer. I cannot act nor think. It is the Lord who has given powers of action.

3. Avoidance

According to St. Arunagiri, the ultimate state cannot be apprehended by the men of following temperaments - those who ridicule the religious and poor, those who are miserly in imparting wealth and knowledge, the arrogant and the discontented, the gossip-monger, flattering sycophants, drunkards, meat-eaters, vicious men who create agitation among people under the name of religion, those who do not live in accordance to Dhanna, the sensuous men who are victims to lust, those who covet another man's wife or wealth, and also those who idle away without developing or propagating their talents. This shows St. Arunagiri to be an activist.

St. Arunagirinathar was also completely against the vanity and conceit that accompanied the scholars of his time. They were notorious for their heated discussions and debates in decrying other religious views. Hence, he points out in his works that mere intellectual understanding and learning cannot take us to God Realisation. He is beyond all thought process. It is the heart and not the brain that can evoke God. This does not mean that one should be intellectually passive. Learning is essential for intellectual clarity which will enable us to feel and enjoy Anubhuti. The wisdom and humility achieved through learning should be practised in Life. By being vain and egoistic, we fail in the very purpose of Learning.

HIS LITERARY WORKS

Besides Tirnppugazh, St. Arunagirinathar has also written the Kandar Anubhuti, AJankaram ,Tirnvhuppu, Anthadi, Mayil viruttam, Vel viruttam, Seval viruttam and Tiru ezhu Kootrirnkai.

We find, from his Tirnppugazh, 'Battarganapriya' that his songs had gained popularity even during his time and it still continues to be popular. This can be attributed to the following reasons.

It attracts the scholars, since it is a mine of social, religious and literary wealth. The choice of words, the intricate pattern of beats, rhythm, innumerable analogies and spiritual depth disclose the superhuman skill of its author. There is an unification of poetry, ethics and religion. We find references to yogas,, Puranas, Kural, music and literature.

APPEALS TO THE COMMON MAN

It appeals to the common man, since it offers practical solutions to his problems.. It does not call for difficult practices of worship. It offers a simple way to achieve God which is highly favourable and possible in this jet age of scientific advancement. It also offers precise instructions towards spiritual progress. It offers a way out to the sensuous man. It is an eye-opener to the conceited and source of inspiration to the Sadhaka.

St. Arunagirinathar is not fanatic about any particular cult. He was strongly against all such discriminations of caste, creed and cult which were superficial and were to be demolished. In his hymns, he glorifies all the other deities. Hence we find references to the ten incarnations of Lord Vishnu, the Leelas of Lord Shiva, Sakthi and Lord Ganapathy. It is interesting to note that he refers to Lord Muruga as 'pernmale' in all his works while it is generally used to denote Lord Vishnu.

Another unique and inspiring feature of his works is that even though he wrote in Tamil to enable the people to pour out their hearts in their own language; it did not prevent him from making abundant use of Sanskrit and other languages.

THE TANTRIC POWER OF TIRPPUGAZH

Thirupugal appealed to majority of the people due to occult powers for-instance the hymn 'Sinathavar mudikum' is said to ward off evil powers, when narrated. But as far as possible we should avoid singing it solely for the procurement of such benefits.

DIVINITY IN NATURE

A salient feature of his thoughts is that he saw divinity in Nature. This is keenly reflected in the rich and eloquent lyrics. His descriptions bring out vividly the divine beauty of Nature. For instance, in Viralimalai he says, 'The buzzing of the bees forms the music for the dancing peacocks'. The bees are intoxicated by the honey from the flowery forests. The golden rays of the sun form the silhouette for the dancing peacocks". This is one among his innumerable, quotations where scenic beauty is vividly described with photographic eloquence. The descriptions add a divine depth to our memory canvas.

To conclude, we should not confine Tirnppugazh to mere singing, writing or debates. On the contrary, we should practise the principles of St. Arunagirinathar, hence, let us all resolve to fulfil his aims of evolving a civilization which is "aesthetically beautiful , socially just and spiritually integral" for which he dedicated his entire life!

**உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்; மருவாய் மலராய் மணியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்; சூருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே**

HINDUISM In search of answers.....

Compiled by: S Atputhanathan

MARRIAGE

How is marriage defined/practiced in Hinduism?

The marriage is the biggest ritual in a man's life. The spiritual union, which binds man and woman, is a religious sacrament, a personal contract and a lawful custom of society for a stable social order. The purpose of marriage is to provide mutual support spiritually and materially, and to bring up children with high moral values (Dharma). In Hinduism, the marriage is another step in the process of sacrificing the small self for the greater good of

the family and society.

Quite possibly the reason Hindu society has held together for thousands of years is the stability of the Hindu home. It is based upon proven wisdom of the relationship of men and women, and the creation of a reliable family structure.

In Hinduism, a husband's primary duty – Purusha dharma - is to protect and provide for wife and children. He is responsible for the family's spiritual, economic, physical, mental and emotional security.

A wife's primary duty – Sthri dharma - is to bear, nurse and raise the children. She is the able homemaker, standing beside her husband as the mother and educator of their children and the home's silent leader.

A happy marriage is based first and foremost on mature love, not just a romantic ideal of love. It requires selflessness and constant attention. Mature love includes accepting obligations, duties and even difficulties. The

couple should be prepared to work with their marriage, not expecting it to take care of itself. They should approach the marriage as holy, advancing both partners spiritually.

Success in marriage depends on learning to discuss problems with each other freely and constructively. Criticising each other even mentally must be strictly avoided, for that erodes a marriage most quickly. Physical violence, abuse, jealousy, over protectiveness, dominance and torment should give way to trust in one another, same belief and religious practices. The harmony in the couple's minds will reflect on the children.

Not all marriages are arranged, but there is wisdom in arranged marriages, which have always been an important part of Hindu culture. Marriage is not just the union of boy and girl, but of their families too. The practice emanated in the fact, the villages seldom had functions where a young prospect had the opportunity to see and chose the partner. The females, until the modern era, were confined to the home until marriage; However, the modern day sees the modern women in education and work where the opportunity for self-choice is abundant.

"Women must be honoured and adored by their fathers, brothers, husbands, and brothers-in-law, who desire their own welfare. Where women are honoured, the Gods are pleased. But where they are not honoured, no sacred rite yields rewards."

Manu Dharma Shastras CH 3.55 - 56

Selecting one's own partner is not alien to Hindu culture; Several literary works of the past portray local 'Romeo and Juliet' stories. Ambikapathy-Amaravathy, Sakunthalai-Dushyanthan, Kannan-Radha are to name a few who were part of immortal love stories.

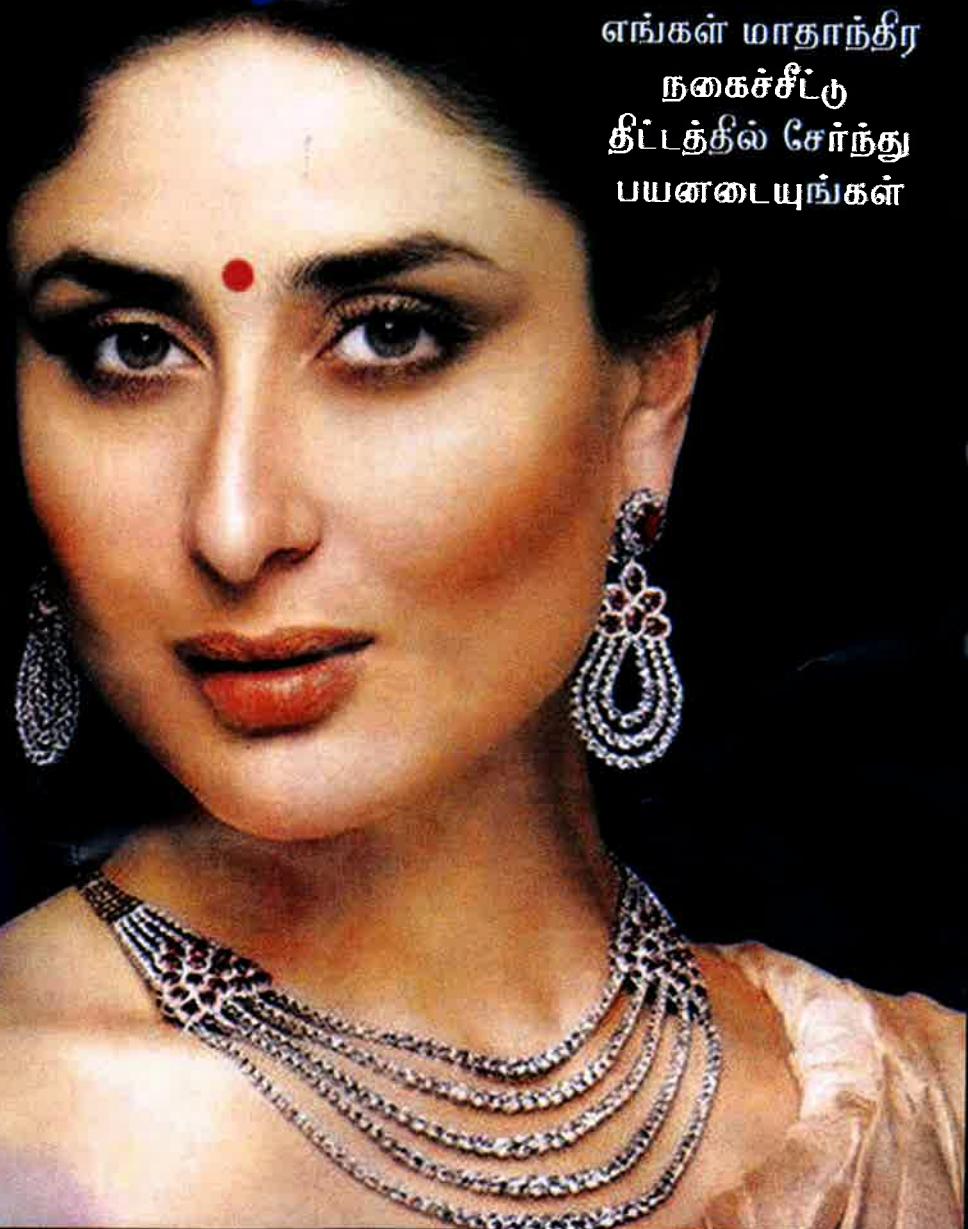

South Indian kinship practices are not only different from North, but may be described as opposed to them. South Indians prefer to marry close relatives (such as mother's brother's daughter or father's sister's daughter in the case of groom, excepting in Kerala even elder sister's daughter). However, in modern days, marriages among close relatives are discouraged.

லண்டனில் No1 நகை மாளிகை

Lakshmis Jewellers

எங்கள் மாதாந்திர
நகைச்சீட்டு
திட்டத்தில் சேர்ந்து
பயனடையுங்கள்

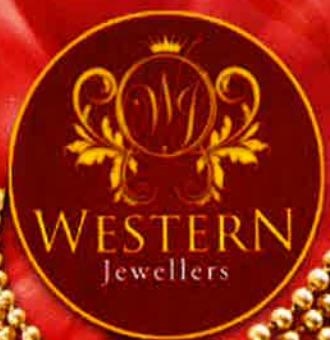
தரமான தங்கத்துக்கு லண்டனில் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

லட்சமி ஜாவலர்ஸ்

276 High Street North London E12 6SA UK

Tel : 020 8470 5600 Fax : 020 8470 3448

எங்களுடைக்கு வேறும்பகும் தினாளகள் இல்லோவு

வகை வகையான வடிவங்களில் தரமான தங்க நடக்கலை குறைந்த விளையில் பெற்றுக்கொள்ள நாமும்கள். உங்கள் வெள்ளத் தீவுவலர்ஸ்.

SRI LANKAN FIRST JEWELLERY SHOP IN UK

Specialise in 22 " Gold, White Gold, Platinum & Diamond Jewellery.

Tooting Branch.

NO : 230
UPPER TOOTING ROAD
LONDON,
SW17 7EW
TEL : 020 8767 3445

Wembley Branch.

5 PLAZA PARADE,
29 -33 EALING ROAD,
WEMBLEY, MIDDX,
HAO 4YA
TEL : 020 8903 0909

SILK EMPORIUM

TEL : 0208 6721 900
122 UPPER TOOTING ROAD,
LONDON, SW17 7EN.

இலண்டனில் Setline Data துச்சகத்தால் (தொலைபேசி: 0207 232 0446) அச்சிடப்பட்டு, சொல் முன்னேற்றச் சங்கத்தால் 15 - 01 - 2020 அன்று வெளியிடப்படுகிறது.